ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

7

OKTOBER 1969

4,00 kr. incl. moms

UFO-NYT

Redaktion:
Iver O. Kjems (ansvarshavende),
Vesterkærsvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre,
tlf. (01) 78 36 13.

Frank Pedersen,
Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge,
tlf. Lynge (03 277) 732.

Redaktionsekretærer:
Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Bodil Kromann,
Hattemagerstien 32, 2300 København S,
tlf. (01) 55 92 88.

Kontakt til udlandet:
Willy Wegner,
Odinsgade 2, 4. sal. 2200 København N.

Regnskabskontor:
(og øvrige henvendelser)
Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, 8900 Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Forlaget:
Enid Pedersen,
Solvænget 6,
Uggeløse pr. 3540 Lynge.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 32,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. (Se ovenfor).

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „U F O - N Y T"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste UFO-NYT udk. omk. 1. dec.

WESTERMANN, SVENDBORG

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge. Tlf. (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf (06) 43 10 05, giro nr. 11 77 25.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

Ovesættelsescentral: Bodil Kromann.

Repræsentanter for København:
John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Tlf. (01) 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2.sal th. 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:
Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

TIL LÆSERNE!

For to år siden begyndte det arbejde som mange ufo-interesserede havde ventet længe på – en videnskabelig undersøgelse af ufo-fænomenet – „Condon-kommissionen“ blev nedsat..

Arbejdet er afsluttet og rapporten offentliggjort. Ifølge mange aviser i ind- og udland var ufo-sagen ophørt med at eksistere, „de fl. tall.“ er afgået ved døden og de mange ufo-organisationer kan indstille virksomheden!

Så galt er det nu ikke, der har måske aldrig været så stort behov for ufo-studier som nu. Rapporten er iøvrigt ikke så negativ som aviserne antyder, Condon siger ganske vist, at der på grundlag af de undersøgte rapporter (ca. 200) ikke er ført bevis for: „at ufo'er er fysiske fartøjer, der kommer fra rummet“, men rapporten indrømmer at ikke alle rapporter har kunnet forklares på naturlig måde. Dr. Condon erkender at ikke alle videnskabsmænd vil være enig med ham, hvorfor han henstiller til disse at benytte hans rapport som udgangspunkt.

Sådan står sagen i dag. Flere fremtrædende amerikanske videnskabsmænd har gjort sig til talsmænd for internationale undersøgelser, som ikke er bundet af negativ og hæmmende direktiver. Der er altså endnu behov for både undersøgelser og information. S.U.F.O.I. og UFO-NYT vil derfor fortsætte med arbejdet. Tilkendegivelser fra ufo-interesserede viser, at behovet er der, men samtidig siges det, at man ønsker ændringer i arbejdsformen. Dette har S.U.F.O.I. taget til efterretning, og fremover vil vi bestræbe os på at opfylde ønskerne så langt som tid, penge og arbejdskraft gør det muligt. På nuværende tidspunkt vil der ske følgende ændringer.

1. *S.U.F.O.I. vil omlægge sin organisation på en sådan måde, at man i højere grad end nu kan hjælpe grupperne rundt om i Skandinavien. Dette kan ikke gøres på kort tid, men vil ske gradvis. I UFO-NYT vil man blive orienteret efterhånden som aktiviteter iværksættes.*

2. *UFO-NYT vil fremover kun udkomme 6 gange om året. Der er flere årsager til denne ændring. Dels er der ikke tilstrækkeligt brugbart stof, idet kvaliteten af det udenlandske stof er meget svingende, dels er omlægningen nødvendig af hensyn til redaktionens arbejde. Redaktionsarbejdet er fritidsarbejde og med 8 numre om året er det ikke muligt at behandle og redigere stoffet så godt som ønskeligt.*

Der vil også ske redaktionelle ændringer i bladet. Debatten vil få en mere fremtrædende plads. Man har også efterlyst en mere klar stillingtagen til fremførte påstande, teorier, rapporter m.m. Udviklingen på rumfartsområdet kræver således en klar stillingtagen til eksisterende kontaktberetninger.

Prisen pr. nummer vil stige med 1 kr. til 5 kr. Vi beklager den prisændring, men den er nødvendiggjort af de stigende omkostninger til porto, papir m. m.
Fra 1970 vil UFO-NYT udkomme 6 gange om året til en abonnementspris på 30 kr.

Vær med til at støtte sagen og fremme vore muligheder for et sagligt arbejde ved at skaffe abonnenter til UFO-NYT.

F. Pedersen

Argumentation overfor tvivlere. Overraskelse!

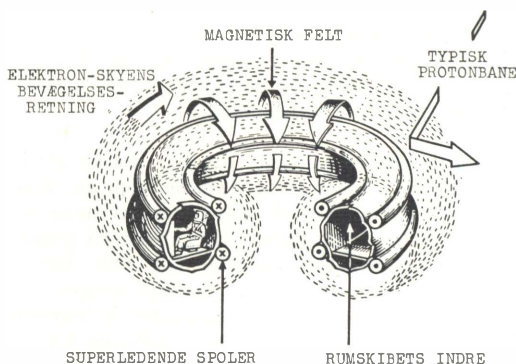
Efter i alle disse år at have hørt prominente fysikere affejende og eftertrykkeligt erklære UFO-erne for det rene vrøvl, fordi de trodser alle fysikkens „love“ ... efter alle disse år bliver de måske nødsaget til at tilbagekalde nogle af deres meninger.

Det „gennembrud“ vi refererer til, findes på det felt der vedrører superledning og en undergruppe heraf: superledende magneter. Superledning opstår, når visse elementer bliver afkølet næsten til det absolutte nulpunkt (÷ 273 grader Celsius). Ved disse temperaturer er evnen til at lede elektricitet praktisk talt 100 pct., og der er næsten intet energitab ved ophedning. Anvendt ved elektromagnetisme betyder denne nye mulighed enormt forhøjet effektivitet og styrke. Det betyder også, at vi er på grænsen til at konstruere rumfartøjer, der mistænkeligt ligner de UFO-er, Dr. Menzel har sagt er umulige!

Det ser ud til, at NASA undersøger ideen med at hylle et rumskib ind i et magnetisk dække som en metode til at beskytte astronauterne mod risikoen for kosmisk og solar bestråling. Superledning åbner også dørene til en masse nye og utroligt produktive energikilder.

Naturligvis er ideen med et rumskib, der bevæger sig i et magnetisk felt, en kendt sag for ufologer. Vi har diskuteret det nu i omkring 21 år! Men mens offentligheden lo, havde nogle flyvemaskinekonstruktører travlt med at prøve at efterligne processen.

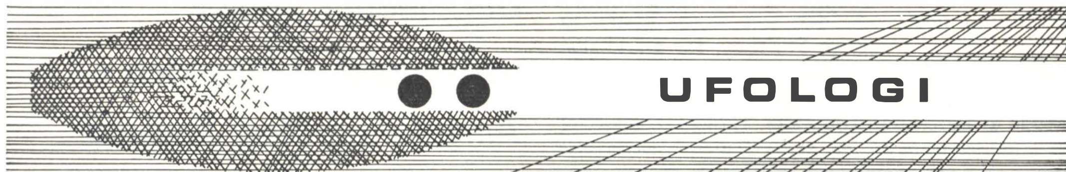
Efterligning, siger de, er den oprigtigste form for smiger.

Rumskibs-beskyttelse ved hjælp af et plasma-bestrålingsskjold er muligt ved brug af en superlednings-spole, der frembringer et magnetisk felt. Højspændings-rumfartøjer er sikret mod solare protoner, fordi en svævende elektron-sky bremser protonerne fra Solen, når de kommer ind i regioner med højere spænding indenfor skyen og bliver frastødt. – Aerial Research System's Sentinel, april 1969/ BK.

Ingen mand er god nok til at herske over en anden uden dennes samtykke.

Abraham Lincoln (1809–65)

Flyvende tallerkener - og prins Philip

Prins Philip har kikket nærmere på de flyvende tallerkener i den sidste tid, ifølge en Aberdeen professor, som tidligere har forestået Englands officielle undersøgelser af uidentificerede flyvende objekter.

Professoren hørte om prinsens interesse efter at have holdt et foredrag ved et møde i Newcastle Astronomical Society.

Det var prinsen magtpåliggende at få et eksemplar af professor R. V. Jones' foredrag „The Natural Philosophy of Flying Saucers", der lige er udgivet af Bantam Books, som et tillæg til Colorado universitetets bedømmelse af UFOer for det amerikanske luftvåben.

Professor Jones (57), nu professor i fysik i Aberdeen, var UFO-forsker fra 1941 til 1946, da han var leder af luftfartsministeriets efterretningstjeneste.

Han sagde i dag: „En af mine venner spurgte, om han kunne få et eksemplar til prins Philip, som havde fortalt ham, at han gerne ville studere det".

Bantam Books sender også prins Philip et eksemplar af bogen „Scientific Study of Unidentified Flying Objects". En repræsentant for forlaget sagde: „Nu har han fået hele bevismaterialet".

Men prins Philip vil have opdaget, at professor Jones ikke er overbevist.

I sidste afsnit af foredraget står der, at flyvende tallerkener „enten er fantasi eller forkert identificering af et usædvanligt og ukendt fænomen".

Han tilføjer: „Selv om jeg anbefaler enhver ægte udforskning af nye fænomener, vil næsten kun håndgribelige fakta kunne fordrive min skepsis".

Aberdeen Evening Express,
25. marts 1969 /BK.

Jorden vakler:

Jordskælv og klima-forandringer

Kilde: New York Times og Desert Enterprise 29. nov. 1968.

En vaklen i jordens omdrejning kan være ansvarlig for så forskellige fænomener som jordskælv, perioder hvor bjerge dannes, og klimaforandringer. Det er Dr. James Heirtzer's antagelse. Han er leder af Columbia Universitetets Hudson Laboratorier ved Dobbs Ferry, N.Y. Hans forslag er en videre bearbejdelse af en canadisk rapport, som har vakt røre mellem de specialister, der analyserer Jordens bevægelser. Canadierne har fundet en tilsyneladende forbindelse mellem kraftige jordskælv og forandringer i bevægelsen af Jordens omdrejningsakse.

Columbia videnskabsmanden har haft en førende rolle i den efterforskning, der har resulteret i almindelig anerkendelse af teorien om at havbunden bevæger sig (udbredes). Man antager, at varm, plastisk klippemasse konstant – eller i perioder – flyder op og danner bjergkamme midt i oceanerne, som den, der deler Nord- og Sydatlanten. Klippematerialet afkøles og skubbes væk fra bjergkammenes sider af nyt opflydende materiale. På den måde bevæger havbunden sig lang-

somt bort fra bjergryggene mod kontinenternes bredder. I nogle områder, som langs kysten af Chile eller i det vestlige Stillehav, får aktiviteten dette materiale til at bøje nedad. Der forekommer hyppigt jordskælv, nogle af dem målt til en dybde af flere hundrede miles. Hvad Dr. Heirtzer er kommet frem til, er, at havbundens bevægelse synes at være symmetrisk rundt om en akse parallel med Jordens magnetiske akse. Begge synes til gengæld at være kontrolleret af Jordens omdrejningsakse.

Med andre ord, planetens omdrejning synes at kontrollere den proces, der dybt inde i Jorden frembringer størstedelen af dens magnetiske felt. Det er denne magnetisme, der får en kompasnål til at pege mod den magnetiske nordpol. Ifølge Dr. Heirtzer opstår ved havbundens bevægelse et mønster, der også ser ud til at blive styret af Jordens rotation, selv om det varierer fra ocean til ocean. Derfor tror han, at den indbyrdes forbindelse mellem kraftige jordskælv og uregelmæssigheder i Jordens omdrejning kan spores til denne strøm af materiale tværs over oceanerne og under kontinenterne.

Med få måneders mellemrum, ifølge hans teori, „er der forandringer i Jordens omdrejende bevægelse. Dette påvirker havbundens bevægelse og forårsager et dertil knyttet jordskælv. Hvis en sådan forandring er kraftig nok, kan det måske endda vende Jordens magnet-felt". Med hensyn til klimaet, sagde han, ser det ud til, at „temmelig små forandringer" af Jordens omdrejningsakse „i forbløffende grad kan påvirke både klimaet på Jordens overflade og kræfter og tryk inde i Jorden". Heirtzler sagde også(at nogle videnskabsmænd for nylig har overvejet muligheden af en forbindelse mellem en omvenden af Jordens magnetiske felt og aktiviteter som at nye bjerge opstår. Det vil gøre betydningen af uregelmæssigheder i Jordens omdrejning endnu større.

Ydermere, pointerede han, viser fossiler fra oceansedimenter, at havets dyrebestand er skiftet samtidig med omskiftninger i Jordens magnetiske felt. Ved en sådan omskiften vil en kompasnål, der tidligere pegede mod nord, svinge i modsat retning.

Spørgsmål?? UFO'er er pludseligt til stede, når et jordskælv foregår – i nogle tilfælde er de blevet set flyvende over området i *formation,* der nogle gange minder om græske bogstaver – få dage *før* et kraftigt jordskælv fandt sted. Mange har opfattet det som en advarsel ... hvorfor?

Saucer Scoop, feb. 69 /woj.

UFO-teorier fremsat uafhængigt af hinanden i Amerika og New Zealand

Kenneth Lloyd Larson.

Omkring 1. februar 1969 modtog jeg med posten en ny bog, HARMONIC 33. Forfatteren var kaptajn Bruce Cathie, som er pilot på Friendship maskinerne for New Zealand National Airways Corporation. Noget overrasket opdagede jeg, at Bruce Cathie havde udarbejdet en grundig analyse af UFO-observationer på New Zealand, indbefattende et systematisk net-mønster og UFO-rapport steder. Cathie sætter dette matematisk-ingeniørmæssige netsystem i forbindelse med et verdensomspændende netsystem for navigations- og energiteknik. Kaptajn Cathie fortæller, at han har set ialt 5 UFOer og New Zealand har haft mange observationer gennem årene. Nogle af rapporterne går tilbage til 24. juli 1909. Imidlertid er den væsentlige grund til denne omtale af Cathie's nye bog, at hans teorier har en mulig forbindelse med mine ideer og teorier, matematiske udkast, verdens-net mønstre, UFO-rapport steder o.s.v. Med hensyn til offentliggørelse, bragte Raymond Palmer en af mine første artikler i november 1963 i FLYING SAUCERS. I årenes løb er andre artikler offentliggjort.

De artikler, jeg skrev, handlede om visse betydningsfulde UFO-rapport steder fra de sidste 70 år eller der omkring, sideordnet med en række matematisk-ingeniørmæssige udkast placeret på et kort over det amerikanske kontinent. Disse ingeniørmæssige mønstre var baseret på kvadratet, cirklen, trianglen, rektanglen og grundplanen af den store pyramide fra det gamle Ægypten. Mønstrene angik også usædvanlige UFO-rapporter som Mount Rainier (24. juni 1947), Salt Lake (2. juli 1952) og Levelland, Texas (3. november 1957) samt andre rapporter. Jeg er kommet til den konklusion, at disse udkast viser en række intelligente, matematiske og ingeniørmæssige mønstre med relation til den menneskelige races historie, planeten Jorden og UFO'erne. Som følge deraf har jeg gennemsøgt gamle optegnelser og citeret forskellige arkæologiske og astronomiske skrifter og Bibelen. Jeg har konkluderet, at UFO'erne kunne have nogen forbindelse med

skabelsen af og planen for planeten Jorden ved en skaber – en teori, der direkte kan sættes i forbindelse med beretningen i Bibelen om at Gud skabte, planlagde og målte planeten Jorden (Esajas 40:12, 40:22, salmebog 95:5). Imidlertid nævnte kaptajn Cathie ikke sådanne historiske skrifter, fordi hans bog først og fremmest angår New Zealandske – australske observationer og lokale net-mønstre. Ikke desto mindre synes der at være nogen forbindelse mellem Cathie's uafhængige forskning og de artikler og bøger, der er offentliggjort af denne forfatter i FLYING SAUCERS og andre UFO-blade og -magasiner („Exploring The Unknown", marts 1969). For egen regning har jeg også udgivet to uindbundne bøger og håber at blive i stand til at udgive en større og mere omfattende indbunden bog med mange illustrationer og net-kort.

Vi får se, om der vil fremkomme nye forbindelser mellem mine teorier, først offentliggjort i bogform i august 1965 (FLYING SAUCERS DESIGNS), og den nye bog af Bruce Cathie fra New Zealand (HARMONIC 33). Det er sandt, at Cathie også beskriver den store pyramides historie og plan og andre gamle skrifter og begivenheder samt vulkansk aktivitet, jordskælv, sammenhæng mellem disse og UFO-observationer o.s.v. På denne basis har både Cathie og jeg udviklet den teori, at disse mønstre viser intelligent, matematisk-ingeniørmæssig udformning – skønt jeg ikke så hans nye bog, før efter den var udgivet, ej heller kendte han til mine uafhængige amerikanske undersøgelser. Men læseren kan gennemgå nogle af mine gamle artikler fra FLYING SAUCERS 1964 og 1965, der viser nogle af de grundlæggende data og tegninger. Ikke desto mindre viser min gennemgang af hans nye bog, at han uafhængigt har udarbejdet data vedrørende UFO-rapport steder, jordskælv, historie – og det kunne være, at der er sket en slags „gennembrud" hos forfattere fra forskellige lande og kontinenter.

FLYING SAUCERS, juni 1969 /BK.

Komm.: Se den første omtale af Cathie's bog i UFO-NYT nr. 4, juni 1969, side 140–141. Bemærk, at heller ikke Kenneth Larson omtaler Aime Michel's ligelinie teori. Michel's bog: „Flying Saucers and the Straight-Line Mysteri" udkom allerede i 1958. *IOKj.*

Kommunikation i rummet

Tanken om at viderebringe egne tanker – egne impulser – egne ideer til de medskabninger, der omgiver én, har vel nok været en af de helt store drivkræfter i menneskehedens udvikling. Det er meget vanskeligt at forestille sig en verden uden en sådan ide-forbindelse, ja, man kunne endog fristes til at stille det spørgsmål, om verden overhovedet ville eksistere uden ideer, forestillinger og frem for alt, uden fællesoplevelse. Dersom alle skabninger blot levede side om side som selvstændige og helt uafhængige iagttagere, der aldrig meddelte sig til nogen overhovedet, da er det virkelig et meget stort spørgsmål, om ikke verden blot ville være et tomt teater, en scene, hvor der til stadighed udspilledes dramaer – – der skønt de fandt sted, alligevel ville have et såre uvirkeligt skær over sig, fordi de ikke blev registreret andre steder end i en adskilt, opfattende bevidsthed – ganske vist i milliarder af sådanne opfattende bevidstheder – men hver især ganske uvidende om, hvad der blev noteret i andre bevidstheder. En sådan mangel på indbyrdes forbindelse mellem enkelte individer af samme race – eller skal vi sige samme slags skabninger, ligger sikkert langt uden for de fleste menneskers daglige tankebaner og næsten alle vil nok mene, at tanken om total mangel på en forbindelse er tåbelig og helt uden værdi. Imidlertid optræder netop i denne tankemæssige situation det paradoks, at uden nogen form for forbindelse mellem enkeltindivider – rent tankemæssigt – ville problemet aldrig være kendt og argumenter for eller imod derfor ganske utænkelige. I en sådan verden – en verden uden indbyrdes kommunikation – ville problemstillinger overhovedet ikke kunne opstå, i hvert fald ikke udadtil, og der kan nok siges en heldig bemærkning om, at indre konflikter i det enkelte individ på samme måde ville

være en ukendt forestilling, eftersom individet aldrig ville møde nogensomhelst form for argumenter i sin isolerede tilstand. Jeg vil gerne argumentere herimod, idet det må være logisk at forestille sig selv en enkelt, adskilt bevidsthed ramt af indre konflikter, der simpelthen opstår som en følge af registrering af omgivende impulser fra naturlige hændelsesforløb, der optræder på „scenen" i en sådan orden og rækkefølge, at de umiddelbart må give det opfattende individ den forestilling, at en vis lovmæssighed overskrides. Således kan vi da sige, at det første skridt i retning af indre konflikt – og dermed indre, tankemæssig aktivitet – tages i samme øjeblik en bevidsthed, et individ begynder at opfatte indtryk fra omverdenen. Man kan med meget stor ret sige, at verden er et tankeprodukt. Vi kan nok sige, at verden eksisterer, selvom den ikke opfattes af en intelligens, selv om den ikke registreres med måleinstrumenter. Dog må vi straks spørge: „Under hvilken form eksisterer en verden, der ikke beskrives – ikke opfattes". Jeg vil ikke sætte et spørgsmålstegn ved denne sætning – vi kan ikke være i tvivl – spørgsmålet er meningsløst!

Det for os eneste naturlige er den kendsgerning, at vi er i stand til ved vore sansers og vor opfattende bevidstheds hjælp, diverse instrumenter til udvidelse af vort sanseområde samt, hvad der er yderst vigtigt ved samarbejde – åndeligt set at danne os et verdensbillede. At dette ord dækker ganske tilstrækkeligt bør fremgå af det foregående. Vort verdensbillede er vort billede af verden – – hvad verden omkring os egentlig er, det ved vi ikke og bliver aldrig i stand til at sige noget herom, førend vi inddrager os selv i vort verdensbillede. Vi har sat os udenfor, næsten som en slags dommere over naturens foreteelser. Vi er iagttagere og forstår slet ikke vor håbløse situation. Hvordan går det til, at vi ikke er klare over denne situation?? Vi er selvtilstrækkelige i ordets allerdybeste betydning. Vi undersøger, vi eksperimenterer, vi går endog så vidt som til at anerkende, at hvad vi kan er værd at kunne – – alt andet eksisterer ikke for vor opfattelse – – vi nægter at tro det. Vi føler os derimod stærkt overbeviste om, at en tilværelse som ovenfor beskrevet – d.v.s. uden meddelelse, uden kommunikation mellem denne verdens enkelte individer er helt og aldeles utænkelig. Paradoksalt nok nægter vi samtidigt at anerkende muligheden for eksistensen af andre individer, blot fordi disse efter al sandsynlighed er adskillige millioner km borte.

Man må nu ikke misforstå mig derhen, at jeg er modstander af en teknologisk udvikling, hvis første formål er forskning og udnyttelse af denne forskning til f.eks. frembringelse af rumfartøjer, der skal skaffe os viden om universets allernærmeste objekter. Tværtimod er jeg en stor tilhænger af enhver teknologi, der tjener det formål at forøge vort kendskab til omverdenen og derpå sekundært tjener det formål at skaffe os en stadig bedre levevis. Det er endog særdeles indlysende, at uden en stærkt udviklet teknologi vil vi aldrig kunne opnå nogen form for kontakt med individer andre steder i rummet – og vi er jo egentlig så småt begyndt: vi udsender radiosignaler i kode til fjerne egne af vort nærmeste rum og vi opfanger ligeledes impulsserier, der for os at se er tilstrækkeligt lovbundne til, at de kunne være afsendt af fremmede intelligenser. Vi synes således nu efterhånden at stå overfor et slags åndeligt vendepunkt, idet enkelte – desværre endnu alt for få – synes at forstå den større sammenhæng. Lad os et kort øjeblik ved tankens hjælp forestille os Jorden betragtet udefra: den må da siges at repræsentere et mangehovedet uhyre, med ildsprudende gab og spillende tunger, der krydses i heftig og forblindet duel – til hvis glæde? Desværre kan man ikke føje nogen formildende omstændighed til denne betragtning og kan udfra dette synspunkt måske meget vel forstå, at tanken om, at andre intelligensindivider i universet skulle prøve at opnå kontakt med dette uhyre, denne ildsprudende drage, der sædvanligvis betegnes menneskeheden næsten er utopisk. Vi kan ikke selv se dette. Vi er endog rede til overhovedet at benægte enhver form for intelligens i rummet omkring os – ihvertfald må denne intelligens under ingen omstændigheder være større end vor, måske gerne noget mindre; thi større er menneskedragen ikke, end at den er den stærkeste, den klogeste og – den mest menneskelige skabning i universet. Dette er vel nok hovedårsagen til, at man stadig tvivler på eksistensen af for os fremmede rumskibe – kald dem flyvende tallerkener eller andet – man tvivler alene for tvivlens skyld. Man vil ikke anerkende, at menneskedragen muligvis eller endog sandsynligvis er adskilligt tilbage, hvad udvikling angår. Og dette gælder ikke blot den åndelige udvikling, nej, sandelig i lige så høj grad den teknologiske udvikling. Ofte fremføres ganske specielle argumenter, der skal tage brodden af selv de mest overbevisende beretninger om forsøg på en slags kontakt – en kommunikation med fremmede individer – og argumenterne hentes latterligt nok i vore teknologiske kundskaber.

Medens vi sender med en næsten håbløs lille signalstyrke til de nærmeste egne af vort univers, er andre forlængst over forsøgsstadiet og vi må virkeligt erkende, at dersom signalerne fra de i de allerseneste år opdagede Pulsarer virkelig skulle vise sig at være frembragt af intelligensvæsener, ja – da må vi virkeligt erkende, at vor teknologi, hvor vidunderlig den end kan synes for det selvtilstrækkelige menneske, er uhjælpeligt bagud. Ingen med respekt for sig selv vil idag tro på vor verden som en samling af enkelt-registrerende individer uden nogen indbyrdes kontakt – ingen med respekt for sig selv vil vove at påstå at vore astronauter aldrig har været på Månen. Ikke desto mindre vil så godt som alle over den ganske verden med største glæde stride mod nøjagtigt de samme kendsgerninger, blot set i en anden målestok. Dette paradoks kommer af den kendsgerning, at mennesket måler sin omverden med alt for små målestokke. Ganske vist er det en rar fornemmelse at kunne konstatere egen viden, egne fremskridt, men dette må ikke gøres så at sige på bekostning af manglende vilje til at tro på, at noget større og mere intelligent eksisterer. Og hvilke muligheder har vi da, hvis vi vil gøre op med os selv og forsøge en ærlig kommunikation, der skal tilstræbe at gøre os til værdige verdensborgere i blot denne del af universet? Vi kan spørge og spørge forgæves, thi vi vil aldrig kunne se en udvej. Vi må ændre vort verdensbillede, d.v.s. vor opfattelse af verden. Her er vi nu nået frem til det vægtigste argument mod fremmede rumfartøjers eksistens: Utallige beretninger om flyvende tallerkener har et eneste fællestræk og netop dette fællestræk benyttes med fodfæste i vor teknologi som et „bevis for at tallerkenerne ikke eksisterer!“ Det vil vi straks se nærmere på.

Skal vort håb om kommunikation med andre intelligenser i rummet nogensinde afløses af realiteter er det på høje tid, at vi indstiller os på en sådan kommunikation. Dette gøres ikke ved at møde fremmede rumskibe med skepsis, vantro og afsky, med skydevåben, forfølgelse og had – men netop disse træk af vore handlinger i forbindelse med møder med fremmede rumskibe er så karakteristiske for menneskedragen: den føler sig i ét og alt truet og spyer ild fra sig! – truet, følelsesmæssigt, intelligensmæssigt – teknologisk, og navnlig vel teknologisk. Et gennemgående træk i tallerken-beretninger er disse fremmede rumskibes manøvredygtighed, noget, der ofte har været fremhævet, dog aldrig er blevet sat i forbindelse med noget helt fundamentalt, noget, der ikke er plads til i vort øjeblikkelige verdensbillede. Med menneskets næsten fantastiske tro på sin egen ufejlbarlighed har vi opstillet teorier, der ikke alene er valgt at skulle gælde i vor egen lille verden, men også er bestemt til at være „universelle love og konstanter“. Vi vil i det følgende se, hvorledes en ændring af hele vort verdensbillede er en bydende nødvendighed for at komme videre i vor udvikling, for at komme bort fra den degeneration, der allerede i årtier har holdt sit festlige, upåagtede indtog blandt mennesker. Det stærkt fordummende og åndssløvende arbejde ved maskiner, der – uden at vi vil erkende det – forlængst gennem øgede krav til produktion har overtaget den videre menneskelige udvikling. De store massemedier – radio og TV – gør resten af nedbrydningsprocessen færdig. Tilbage bliver vel en dag intet – ihvertfald intet af menneskets gamle drøm om en dag at mødes med andre stjernesystemers beboere. Vi må ændre vort billede af verden og standse vore tåbelige argumenter, hvis indholdsløse påstande til stadighed medvirker til opretholdelsen af visse stupide teorier om universelle konstanter – alle i virkeligheden opfundet af mennesket, der allerede nu føler sig spærret inde i en blindgyde af modstridende hypoteser, der bestandig søges ophøjet til universelle love!

Det er især de fremmede rumskibes manøvredygtighed debatten drejer sig om. Som det er de fleste bekendt, er manøvren med fuld opbremsning – så at sige uden stop – og derefter tilbageflyvning ad den rute, man kom ad, den hyppigt nævnte og meget diskuterede manøvre. Denne manøvre er det bl.a. man benytter som et åndeligt våben i „krigen“ mod fremmede rumskibes eksistens. Intertiens lov – siger man – gælder jo overalt i universet og som en følge deraf er de omtalte „hårde opbremsninger“ ganske uforklarlige, derfor umulige – og derfor er disse tallerkenhistorier opspind! Man må næsten beundre disse geniale udredninger, hvis spinkle fundament ganske overses i den almindelige selvhævdelsestrang, i den begejstring man føler ved at konstatere, at hvad vi ikke her i vor del af verden (universet) kan udføre, det kan ejheller andre; thi ingen kan gå mod naturlovene (underforstået: opstillet og vedtaget som de er af den mangehovede drage).

Tiden – siger man, – afstandene er for store – lysets hastighed sætter en grænse – –!! Jeg vil gerne argumentere mod intertiens lov, som en universel konstant, der skulle gøre de ofte omtalte tallerken-manøvrer umulige. Lad os blot for en stund vedtage, at inerti er en variabel elektrisk størrelse, knyttet til atomernes elektron-

systemer, som så mange andre egenskaber er det. Lad os videre antage, at vi ved hjælp af en generator til formålet kunne styre denne specielle elektriske tilstand, der benævnes inerti. Vi ville da selv kunne foretage de omtalte manøvrer og endda godkende at de fandtes (når vi selv kunne udføre disse). Det forekommer mig ikke svært at se for mit indre et rumskib, der holder stille parkeret et sted i rummet med en hastighed af måske eksempelvis 1000 km i sekundet. Et sådant vil ses at holde stille, men dets inerti – virkende på såvel besætning som selve skibet – vil være i en tilstand svarende til den pågældende høje hastighed, indstillet med føromtalte generator; og slipper man „bremsen", vil skibet i nævnte eksempel ét sekund senere befinde sig 1000 km fra stedet – vel at mærke uden inertiens ulemper. Dette kræver imidlertid et nyt verdensbillede, et verdensbillede, hvor tidens nytteløse og latterlige menneskeskabte fjerde dimension er afløst af en elektrisk størrelse og hvor afstandsbegrebet i vor betydning ikke findes.

Medlem af Lyngby Astronomiklub for amatører, O. W. Olesen.

Professor bekymret over de flyvende tallerkener

En professor fra universitetet i Victoria ønsker ikke at tro på uidentificerede flyvende objekter – men dog gør han det.

„Jeg ville ønske, de ikke eksisterede", sagde Dr. P. M. H. Edwards, professor i sprog. – „De bekymrer mig – jeg ved ikke hvad de kommer her efter. Det er ikke klogt at latterliggøre UFO-spørgsmålet – i betragtning af det store bevismateriale".

Edwards, en kendt canadisk „ufolog", talte onsdag aften for omkring 80 mennesker ved et offentligt møde arrangeret af Vancouver Area Flying Saucer Club, The Manhattan, 1727 West Brodway.

Han sagde om det skeptiske menneske, at det næppe er *ude af stand til* at tro på sådanne fænomener, men at det *ikke ønsker* at tro på det.

Smartere end vi er

„– Vi har alle en medfødt følelse af, at vi er de mest højtstående væsener i universet", sagde han. „Vi ønsker ikke at tro, at der findes nogen, der er klogere end os".

Edwards sagde, at mange forklaringer blev taget i brug for at forklare forbløffende fænomener, som folk ikke kan fatte. Han inkluderede sådanne ting som religiøse og psykiske oplevelser, og objekter tilhørende en fjerde eller en femte dimension, eller fremtiden, og han kom med det forslag, at der ofte kunne være tale om UFOer af ikke-jordisk oprindelse.

Han citerede et eksempel om en australsk præst, som rapporterede at have set en grøn skive og mente det var en ærkeengel.

„– Jeg har aldrig hørt om en grøn, skiveformet ærkeengel", sagde han.

Edwards sagde, at videnskabsmændene var modvillige til at foretage en alvorlig UFO-undersøgelse på grund af en vis modvilje og en forventning om latterliggørelse, men sagde, at USAs luftvåben tydeligt nok var optaget af sagen.

Militæret tror på dem

Det er klart for enhver, der studerer artikler og kendsgerninger, sagde han, at militæret var vågne overfor og troede på UFOer, og at de tilbageholdt oplysninger om dem.

„– Luftvåbnets taktik udgør et bevis for at de eksisterer", sagde han, „men størstedelen af offentligheden er lyksaligt uvidende".

„– Der er hele tiden observationer, men aviserne giver os det indtryk, at der ikke sker noget".

Under sin tale citerede Edwards mange videnskabsmænd og beretninger om observationer, men indrømmede i en spørgeperiode, at han, bortset fra et par lys, som kan have været UFOer, ikket havde set noget.

Kan ikke ignoreres

„Det er et tydeligt tegn på, at man ikke kan se et UFO blot ved hjælp af ren og skær viljekraft", sagde han.

„I 15 eller 16 år har jeg studeret dem, og har meget stærkt ønsket at se et, og har endnu ikke været i stand til at frembringe et".

Edwards syntes stadig ikke om UFO-ideen, men har ikke været i stand til at ignorere dem siden han var student, da en professor advarede ham mod at le af emnet, før han vidste noget om det.

Han begyndte at læse, sagde han, og blev overbevist om, at de eksisterede; og i dag er han noget nær en autoritet på området – en bekymret og deprimeret autoritet – som „inderligt ønsker at disse ting ikke eksisterede".

„The Sun", Vancouver, ultimo juni 1969 /WOJ

OBSERVATIONER

Skjulte data

Mr. George Cregeen, der udtaler sig om flyvende tallerkener i Liverpool Daily Post, skriver:

„Flyvende tallerkener er meget på tale for tiden. En ny bog af Robert Chapman afslører, at af 808 rapporter, undersøgt af forsvarsministeriet, er 84 ikke opklaret.

„Jeg kan selv tilføje en. På en kold decembernat i 1951 fløj to strålende objekter i formation med en Boing Stratocruiser i over en time, da den var på vej over Atlanten i 21.000 fods (6,3 km's) højde. De blev iagttaget af BOAC senior kaptajn O. P. Jones og hele besætningen. Navigatøren havde dem under observation ved flere forskellige lejligheder og var helt overbevist om, at de ikke var stjerner eller andre himmellegemer.

„Hvordan jeg ved det? Jeg var til stede, som gæst på flyvedækket, og jeg måtte da sværge på ikke at sige noget overfor fem meget alvorlige mænd, som ikke ønskede at blive til grin".

Merseyside UFO Bulletin, marts-april 1969 /BK.

Britisk kystvagt ser flyvende kegle

Ialt otte britiske kystvagter iagttog et stort metallisk kegleformet objekt, der svævede over Brixham den 28. april sidste år. Objektet blev først set af en mand i byen, som ringede til kystvagtkontoret kl. 11,25; det var synligt mod den blå himmel i en højde af omkring 15.000 fod (4,5 km). Mr. Brian Jenkins, en af kystvagterne, så keglen gennem en kraftig kikkert, der forstørrede 25 gange og var monteret på en trefod. Jenkins bemærkede, at den spidse ende af keglen pegede opad, og at hele genstanden så ud til at være lavet af hvidt metal, der skinnede i solen, som om det var højglanspoleret. „Nær ved bunden var der en trekantet åbning eller dør med en hvid kant på toppen, som reflekterede en masse sollys. Bunden var ujævn, meget hvid og synes at bestå af nedhængende metalstrimler ..." Jenkins lavede en række skitser af objektet, mens det langsomt roterede om en lodret akse. Skønt der blæste en nordøstlig vind, svævede keglen på samme sted. Kl. 12,30 nærmede et jetfly sig keglen, og ved at sammenligne dem, bedømte Jenkins størrelsen af keglen til at være ca. 150 fod (45 m) bred og 200 fod (60 m) høj. „Jetflyet cirklede en gang rundt om keglen og fløj så bort", sagde Jenkins. Han blev ved at betragte det indtil 12,45, da det langsomt bevægede sig mod nordvest mod vinden og forsvandt i skyerne. Alle de tilstedeværende kystvagter så i kikkerten og var enige om, at Jenkins skitser fuldstændig lignede det mærkelige fænomen, som ingen af dem nogensinde før havde set. Vice-chef inspektør Douglas, den næsthøjeste officer i Hendes Majestæts kystvagt, sagde, „Først troede vi alle, det var en ballon, men efter at have betragtet det omhyggeligt, besluttede vi, at det var udelukket. Men hvad det kan have været, ved jeg ikke".

Forsvarshovedkvarteret i London var ikke i stand til at forklare observationen, som blev sendt dem i en rapport, skønt en talsmand for forsvarsministeriet antydede, at objektet „kan have været sådan noget som genskæret fra en bils forlygte eller et eller andet meteorologisk fænomen ..." Han tilføjede, at han ikke kendte noget til den maskine, som fløj i nærheden, og at han ikke var i stand til at give yderligere kommentarer. Kystvagterne latterliggjorde denne pseudoforklaring og fremhævede deres store, samlede erfaring som trænede observatører. Mr. Peter Bessell, britisk medlem af Parlamentet, har, overbevist om at observationen er veldokumenteret og derfor betydningsfuld, skrevet til forsvarssekretæren, Denis Healey, om den og bedt om en officiel forklaring. UFOIC redaktionen har endnu ikke modtaget enkeltheder om Mr. Healeys reaktion.

U.F.O.I.C. Newsletter, februar 1969 /BK.

UFO-møde forårsager glædesfølelse

UFO-litteraturen har kun beskæftiget sig lidt med psykologiske effekter ved observationer og mulighed for tankeoverføring eller bevidsthedskontrol.

Af Samuel H. Boyer.

Om forfatteren: Samuel H. Boyer, født i Harrisburg, PA., har vidtrækkende interesser. Han er ingeniør af profession og har en eksamen fra Air Corps Technical School, Rantoul, Ill.; han har også indgående studeret jura, psykologi, public relations og journalistik.

Efter 25 år som fabriksingeniør for North Carolina Textiles fik han ansættelse ved General Electric som direktør for forbrugsafdelingen, produktionschef og for tiden økonomisk rådgiver i Hickery-fabrikken, N.C. Mere end 140 af hans tekniske artikler, skrevet i de sidste 25 år, er offentliggjort.

Mr. Boyer bor i Newton, N.C., med sin kone og datter. Han har en gift søn, to børnebørn og et oldebarn.

En fredag morgen, den 6. september 1968, da jeg var på vej til mit hjem med vor husholderske, observerede vi et strålende oplyst, flyvende objekt nær ved udkanten af byen Newton, N.C. Det nærmede sig til nogle få hundrede fod fra os, og da vi gennem forruden stirrede opmærksomt på det mystiske fartøj, følte vi os dybt berørt af en besynderlig psykologisk virkning, som ikke kan forklares.

Jeg rapporterede denne observation til „Sonny" Lewis, en radio-kommentator for den lokale station WNNC og gav ham en beskrivelse af UFOet og dets måde at flyve på. Han kontrollerede min rapport gennem Federal Communications Commission og stadfæstede, at detaljerne er i overensstemmelse med rapporter om sådanne observationer fra mange andre dele af vort land. „Sonny" Lewis erklærede også, at han havde fået oplyst af FCC, at intet luftfartøj skulle have passeret området på det tidspunkt.

Min rapport om UFOet blev udsendt af station WNNC og har forårsaget megen lokal interesse. Jeg er blevet meget udspurgt både hjemme og på General Electric-virksomheden, hvor jeg er ansat. Mange mennesker har spurgt mig i fulde alvor, „Er der virkelig noget om denne UFO-affære og eksisterer de virkelig?" Nogle få nærobservatører har spurgt, „Hvordan virkede det på dig?"

Jeg så først det mærkelige fartøj, da jeg bakkede ud af en indkørsel nær hovedvej 10 vest, hvor jeg havde taget vor husholderske, Mrs. Claude Hass, med. Det fløj i en højde af ca. 450 m og var på vej i vestlig retning fra det sydlige Newton mod os.

Ved første blik lignede UFOet en usædvanlig klar fuldmåne. Da det pludselig standsede midt i luften i nogle få sekunder, udbrød jeg, „Hvad er det der oppe? Det kan ikke være Månen, for den er allerede gået ned i vest".

Mrs. Hass svarede, „Nej, det er et stort lys henne foran servicestationen".

På det tidspunkt havde jeg kørt omkring 150 m mod Newton efter at have krydset hovedvej 127 og vi havde bedre udsigt til UFOet. Vi var tryllebundne, da vi blev klar over, at det hverken var Månen eller et lys ved servicestationen, men et ukendt flyvende fartøj, ulig noget vi nogensinde før havde set.

„Det bevæger sig!" skreg Mrs. Hass pludselig. „Det kommer hen imod os!"

Det strålende oplyste fartøj dukkede op nærmere ved os og stoppede igen midt i luften. Vi kunne se dets forbløffende detaljer helt klart. Formet som en omvendt derbyhat og klart glødende ligesom en lidt orange fuldmåne svævede det nogle få hundrede fod næsten direkte oven over vognen. Vi var målløse.

Da jeg fik set nøje på UFOet tæt ved, overvældede en mærkelig følelse mig. Det var som om mine tanker blev draget mod det mystiske fartøj. Det var som en pludselig opvågnen, da jeg observerede det pragtfulde, flyvende objekt over os. Jeg havde overhovedet ingen fornemmelse af, at det havde fjendtlige hensigter; en sådan tanke faldt mig slet ikke ind under hele observationen. Imens summede taget på vor bil ligesom en aktiv transformator.

Over UFOets kant var der et mørkt, blå-sort lys, som skabte en uhyggelig virkning ved at reflektere fra skyerne oven over. Rundt om fartøjet, omtrent der, hvor hattebåndet ville være på en derbyhat, var en polariseret sky, der dannede en glorie. Dette kunne tyde på, at en stærk magnetisk kraft omgav UFOet. Denne glorie kunne kun ses, mens fartøjet stod stille og var ikke synlig, når det bevægede sig.

Jeg kørte min vogn langsomt mod øst på hovedvej 10, men det føltes som om jeg var i trance. Jeg har kun en svag erindring om at have kørt vognen, mens UFOet var helt i syne, på to miles af vor hjemtur. Det forekom mig ikke, at jeg betragtede fartøjet gennem vognens vindspejl, for min erindring om det er så usædvanlig klar.

Da UFOet begyndte at bevæge sig igen, vendte det sig bort fra os og skiftede kurs til parallel med hovedvej 321 nord. Det passerede hen over den lokale transformatorstation og 44.000 volt strømledningerne, så tog det en nordlig kurs forbi radioantennerne vest for Newton. Fartøjet fløj ca. fire miles, omtrent til det sted, hvor hovedvej 321 skærer hovedvej 64 og 70, og så drejede det skarpt af mod øst.

Da vi nåede højsletten ca. en mile vest for Newton på hovedvej 10, kunne vi se UFOet stige i en vinkel på omkring 30 grader, blive utydeligt et øjeblik, derefter flamme op med stor lysstyrke og forsvinde ligesom en raket. Det fløj mod øst i retning af Statesville, N.C., og samtidig opefter med enorm fart.

Vi hørte ikke en lyd, da det forsvandt, heller ikke på noget andet tidspunkt, med undtagelse af den tydelige summen i biltaget.

UFOet var tilnærmelsesvis 15 m fra kant til kant – og når man sammenligner faconen med en omvendt derbyhat – ca. 9 m over pulden. Jeg anslår dets totale højde til 9 m. Det var elliptisk i bunden.

Jeg så først det mærkelige fartøj kl. 7,30 a.m. østlig sommertid. Solen var ikke synlig. Himlen var delvis skyet i omkring 2000 fods højde med klare blå stykker ind imellem. Hele fartøjets omfang kunne kun beregnes, da vi så UFOet på himlen over Newton efter at det var drejet mod nord. Mrs. Hass og jeg er enige om størrelsen og andre detaljer.

UFOet lignede ikke noget af det, jeg har set, da jeg var indenfor USA's luftvåben hverken som elev på Chanute Air Force Technical School eller som maskin-instruktør ved Maxvell Field Air Force Base før anden verdenskrig. Jeg kan ikke tro, at fartøjet er af jordisk oprindelse.

At se UFOet på så nært hold, havde en afgjort psykologisk virkning på mig. Det var ikke frygt eller ængstelse, men det gav mig en varig følelse af glæde, som er svær at forklare. Jeg tror fuldt og fast på, at UFOet blev ført af et superintelligent væsen fra rummet, som kunne anvende tankeoverføring eller tankekontrol på en måde, der er ukendt for os på Jorden.

FATE, maj 1969 /BK.

Så tre UFO'er, da han tog solbriller på

Lørdag den 5. oktober 1968 kørte en repræsentant fra Lakewood, Ohio, sydpå mod Columbus, ad I-71. Himlen havde været overskyet siden han startede hjemmefra, men ved tolv-tiden, da han nærmede sig Mansfield, Ohio, begyndte skyerne at spredes. Det stærke sollys, som strålede ned fra lysningerne på himlen, fik ham til at tage sine solbriller på. Pludselig, som ud af intet, dukkede tre stationære objekter op direkte foran ham. De var grupperet i en trekantet formation, men med spidsen nedad. Det nederste objekt og det øverste til højre var linseformede, mens det øverst til venstre var cirkelrundt. De var alle af samme grå kulør som de omgivende skyer, og syntes at dreje rundt i en bevægelse mod uret.

Stadig noget overrumplet af den tilsyneladende pludselige opdukken af fænomenet, tog han til sidst solbrillerne af. Nu var alt hvad han kunne se tre små uregelmæssige grå skytotter, men de var ikke mere usædvanlige end resten af skyerne. I virkeligheden ville ingen forbipasserende trafikant uden solbriller ofre dem mere end et enkelt blik. Objekterne kom til syne og forsvandt igen, når han tog briller på og af.

Han bedømte deres højde til 800–1000 feet (240–300 m), og 15–20 grader over horisonten. Han havde det indtryk, at objekterne i virkeligheden befandt sig inde i den store tætte sky over I–71. Ingen af dem var metalagtige hvad angår farven, og den drejende bevægelse kunne ved alle tre objekter let erkendes.

Mens han tænkte på at trække ind til siden af hovedvejen for at tage nogle billeder, satte objekterne sig hurtigt i bevægelse. Det højre linseformede objekt svingede opad i en bue til højre, det cirkulære objekt til venstre svingede opad til venstre, mens det linseformede objekt i midten syntes at falde ned mod horisonten. Bevægelsen skete for alle tres vedkommende med en fantastisk høj hastighed, og et hvirvlende spor af skyer fulgte hvert objekt.

Han holdt stille et stykke tid og undersøgte skyerne, idet han håbede at få et billede, hvis de vendte tilbage, eller hvis der var andre i nærheden. Han kørte endda til stedet, hvor han mente det midterste objekt dalede ned, men så ingenting.

Solbrillerne var et billigt par med røgfarvede glas. Det var ikke polaroid-glas, så vidt han kunne afgøre.

Observationen varede omkring 2 minutter.

The CUP (Cleveland Ufology Project) Newsletten, USA, dec. 68 /woj.

Spændende norsk observation

Fra Foreningen UFO-BERGEN har vi modtaget nedenstående rapport om en observation fra Sputnik I's dage.
UFO-BERGEN blev startet i maj 1967 og har i dag omkring 100 medlemmer. Af hensyn til norske „løsgængere" kan vi oplyse, at formanden hedder Finn W. Kalvik, og at han bor på Armauer Hansensv. 11 i Bergen.

Dag Hundvin, overkonstabel
Bergen Politikammer *Bergen, d. 13.1.69*

UFO OVER BERGEN

I 1957, like etter at russerne hadde sendt opp sin Sputnik 1, hendte dette jeg nå omsider akter å fortelle.

Det må ha vært i vinterhalvåret. Jeg hadde fotpatrulje i Sentrum mellom 05 og 07. – og jeg befandt meg like foran Sporveiskiosken, Vågsalmmenning, på min ensomme vandring i morgentimerne. Jeg var sogar i ferd med å titte opp på uret øverst på Posthuset, da jeg plutselig fikk oppleve noe ganske enestående.

Fra nord, såvidt klar av hustakene kom en lysende gjenstand raskt sydover uten en lyd. Den fulgte liksom Strandgaten – og idet den passerte over meg hørte en kort, men tydelig dempet sus. Jeg merket meg samtidig at det blå hvite lyset fra gjenstanden ble reflektert fra det fuktige ledningsnettet for trollybussene, som hang over gaten.

I stadig samme høide fór gjenstanden sørover Marken. Den fulgte tilsytelatende jernbanelinjen et stykke for så med ett å skjære til venstre rett over Ullrikken, opp langs denne, og så i en elegant bue over fjellet og ut av mitt synsfelt. Det hele hadde tatt ca. 15. sekunder fra jeg så denne og til den forsvant. Været var pent, opphold, skyer, våt kjørebane.

Gjenstanden:

Cett forfra minnet den mer eller mindre om en vanlig „flygende tallerken", som de blir beskrevet over alt i avisene og ukepressen. Imidlertid kan jeg ikke utelukke at den hadde en annen fasong, da konturerne av gjenstanden ikke trådte frem mot den mørke bakgrunnen. Vel virket gjenstanden lysende på avstand, men dette må nok delvis skyldes at jeg så den i mørke. Da den kom nærmere så jeg at gjenstanden selv ikke lyste. Fra enkelte steder på den kom et klart hvitt, lys – bortsett fra undersiden. Rundt denne satt tett i tett kanskje en sammenhengende kjedde av „levende ild" iblåhitgrønne fargenyanser. Akter var lyset sterkere med en liten spiss rett bak. Dette lyset var mer konstant og gullhvitt av farge.

Idet gjenstanden passerte over meg så jeg den i omkring 70 graders vinkel rett vest. De underste lysende dannet da en oval som var noe spissere foran enn akter.

Gjenstanden virket blå-grønn-hvit, og meget *massiv*. Jeg har heller aldri tvilt på hva jeg så den kvelden nettopp av den grunn. Det er imidlertid også klart, at det meste av gjenstanden så jeg ikke.

Jeg anslår gjenstandens høyde over gaten da den passerte meg til mellom 40 og 50 m. Den skulle da måle ca. 6–7 m tvers over.

Var den høyere blit tverrmålet også tilsvarende større. Gjenstanden var rett over Nordnes, da jeg fikk øye på den. Strekningen jeg fulgte den med øynene kan sannsynligvis beregnes, likså hastigheten. Den gikk i grunnen ikke så forferdelig fort, heller. Jet-jagerne idag har adskillig større fart.

Denne opplevelse gjorde selvsagt meget stort inntrykk på meg, og jeg gikk straks etter inn til politikammeret som da var i Allehelgensgate nr. 3, og fortalte hendelsene til mine kolleger. Det vakte almindelig jubel. Ikke stor, men ganske almindelig. De tok det hele som en middels god spøk. Senere ble de litt mer betenkte. Bergens Tidene hadde nemlig til vår store forbauselse en notits samme dag med følgende innhold:

Mystisk, lysende gjenstand driver topografisk flyeksersis i Hardanger i de tidligere morgentimene idag morges. Flere meldinger fra troverdige personer går ut på samme. Luftforsvaret stiller seg uforstående til det hele. (Frit gjenfortalt av det undertegnede).

Av notitsen måtte vi slutte at den beskrevne gjenstanden fra Hardanger var den samme som jeg hadde sett over Bergen litt før.

Tidspunktet og beskrivelse forøvrig stemte.

Da det på den tiden ikke fantes noen (UFO-forening) (?) – og da nyheten allerede var offentliggjort i avesene, ble det ikke gjort noe mere fra min side med saken. Jeg har imidlertid aldri glemt den vakre gjenstanden, og dersom den har noen interesse – så værsågod, her er historien på en tallerken. Undertegnet: *Dag Hundvin.*

Attestert: Foreningen UFO Bergen.

Observationsdato: 11.-12. 1968.
Kilde: Ukendt avis (Fla.) fra 13. dec. 1968.

F. I. T. elever og instruktør ser mystisk lys

(Florida).

MELBOURNE – En snes studerende fra Florida Institute of Technology og en F.I.T. instruktør i computer-videnskab observerede et mystisk lys på himlen syd for Melbourne onsdag aften. Fem personer i Valkaria så det også.

Ingen vil sige, det var en flyvende tallerken, men alle er enige om, at „det bestemt var der". Det var ikke en flyvemaskine eller en vejrballon, ej heller planeterne Venus eller Jupiter.

„Objektet udsendte ikke de almindelige maskiners blinkende lys. Det manøvrerede tilsyneladende med enorm hastighed med stjernebilledet Orion som baggrund", rapporterede instruktør Joseph Richburg.

F.I.T. instruktøren, som har set mange Cape Kennedy raket-affyringer fra foden af rampen, beskrev onsdag aftens mystiske lys som noget i retning af klarheden på andet trin ved en raketopsendelse.

„Objektets bevægelse kunne beskrives som en fart mod himlen. Det syntes at være noget, der „slog smut" langs atmosfærens dække, demonstrerende en kraftig udstråling, for derefter at blive svagere; lysets glans kom sporadisk", sagde Richburg.

I Valkaria påstod en Vest Virginia-turist, der var på jagt, Bill Rose fra Huntington, at det ikke var en flyvemaskine. „Jeg gjorde beregninger over lyset. Det bevægede sig i en bestemt bane. Det syntes mere eller mindre at følge et kvadratisk mønster. Det blev klart som en pludseligt opflammende ild, og når det gik efter en lige linie, syntes det at blive svagere", sagde Rose.

Det foretog et helt forløb af sin rute hvert tolvte minut, sagde Rose.

Han berettede, at fire andre personer, som var sammen med ham, også observerede det. De mener heller ikke, det var et kendt objekt, sagde Rose.

„Det må have gået tusinder af miles i timen for at bevæge sig, som det gjorde", tilføjede han.

F.I.T. studerende Darly Crandall fra Kennedy, New York, bekræftede computer-videnskabs-instruktøren Richburgs observation. Han mente, at klarheden var „større eller omkring første stjernestørrelse og var sporadisk med et orange skær". Crandall studerer til elektroingeniør.

F.I.T. rum-teknologisk major, Harry McGuiness fra New Bedford, Mass., fortalte, at objektet foretog 90 graders vendinger.

En anden elektroingeniør-studerende, Bob Wanek fra Wayne, New Jersey, sagde, at objektet først blev observeret af instruktør Richburg ca. kl. 21,30, og Richburg kaldte på Wanek og de andre studerende.

„Mr. Richburg ville gerne have bekræftet, hvad han iagttog, og vi er rede til at indrømme, at vi også så det. Vi brugte stjernebilledet Orion som referencepunkt for at bestemme dets bevægelser. Det syntes at brænde klart og derefter blive næsten helt usynligt", rapporterede Wanek.

For to uger siden observerede pilot-instruktører fra Aerospace Technical Institut noget, de beskrev som „fire mystiske lys" vest for Melbourne over Cypress Lake-området ved Holopaw. De to A.T.I. piloter var i hver sin maskine på en navigationstur med to elever fra Florida Air Academy. Eleverne bekræftede „observationerne".

Talsmænd fra Patrick Air Force base affærdigede „observationerne" fra onsdag aften og fra for to uger siden som uværdige til undersøgelse. UFOer „iagttages" ofte lige før en vigtig raketaffyring i Cape Kennedy.

UFORC Journal, febr. 1969 /BK.

KORT FOR HOVEDET

Et kendt navn i amr. UFOlogi, John A. Keel, skriver om Condon-rapporten bl.a.: „Kun 59 rapporter bliver dybtgående undersøgt, og 10 af disse stammer fra før projektets tid, nemlig fra 1950-erne. Der er ikke medtaget nogen samlet tabulering, kortlægning eller grafisk fremstilling, der giver en (samlet) analyse af disse 59 tilfælde. De bliver behandlet som individuelle anekdoter, selv om Dr. Condon i andre dele af bogen tager afstand fra „anekdotiske data". Det er åbenbart, at der ikke blev udviklet nogen praktisk metodik af holdet, og at der ikke blev gjort noget forsøg på at behandle disse data som en helhed ... Læger, som søger et middel mod kræft, undersøger ikke individuelle tilfælde (alene). *Alle* de forskellige teorier burde være blevet undersøgt og sammenholdt med de tilgængelige data. Dette er den rutinemæssige videnskabelige metode, og den burde være blevet anlagt over for UFO-fænomenerne fra projektets start".

SAUCER SCOOP, feb. 1969 /IOKj.

UFO eksploderer over Kansas

Fra NICAP har vi hørt om følgende hændelse, som fandt sted den 3. juli 1967 ved Leawood, Kansas. Hovedvidnet, Mr. Thomas Nicholl, er luftfartsingeniør med en omfattende erfaring som pilot.

Den aften var nogle gæster samlet i Nicholl's patio, deriblandt deres datter Chris, Mr. og Mrs. John Dowd og en nabo med hendes to børn, som senere sluttede sig til selskabet.

Kl. 9,15 henledte Mr. Dowd selskabets opmærksomhed på et klart orange-rødt lys mod nord-nordvest, som bevægede sig mod syd henimod dem. Snart kunne de se, at lyset var en del af et usædvanligt objekt. Mr. Nicholl, som brugte et fire tommers teleskop og de af de andre, der havde kikkert, var i stand til at iagttage detaljer.

Objektet lignede en flad omvendt skål med en flad, metallisk underside og skarpe, klart aftegnede kanter. Farven var lys metallisk ligesom rustfrit stål.

Som Nicholl meddelte, slingrede UFOet i flugten med „en kombineret let hældning og rulning, meget lig en lille båd, der bevæger sig langsomt på lette dønninger til søs". På den flade bunds overflade kunne man se træerne spejle sig.

Det kunne nu ses, at det lys, der først observeredes, i virkeligheden var tre strålende orangerøde lys på kanten nærmest observatørerne. Da objektet slingrede kunne de af og til skelne et svagere lys på den anden side. Svage, tottede striber af damp steg op fra den øverste, kuppellignende del og endte (samledes) et sted ovenover skiven.

Thomas Nicholl bedømte objektet til at være fra 2000 til 3000 fod (6–900 m) oppe. Farten var omkring 100 mph (160 km/t) og dets diameter ca. 50 fod (15 m).

Observationen havde varet i fem minutter, da skiven uventet eksploderede ca. en halv til tre fjerdedel af en mile (8–1200 m) syd for vidnerne. En „næsten rent hvid" sky af røg eller damp dannedes og spredte sig hurtigt. Man så talrige partikler med ringe vægt og to temmelig tunge stykker falde ned. Intet spor af skiven blev tilbage.

Nicholl ringede til WDAF-TV i Kansas City, sheriffens kontor og luftvåbnets Richards Gebaur-base i Grandview, Missouri. De to sidste nedskrev nogle få detaljer, men ellers intet.

Han kørte derefter i bil på kryds og tværs hen over arealet, hvor skiven var eksploderet. Ingen i nærheden havde set eller hørt noget, og det lykkedes ikke Nicholl at finde noget bevismateriale, fordi det var mørkt.

Denne hændelse blev undersøgt af NICAP og Dr. James McDonald. I betragtning af hovedvidnets baggrund og de detaljer, der kom for dagen ved den omhyggelige undersøgelse, anser vi dette tilfælde for yderst troværdigt.

The UFO Informer, North Carolina, juni 1969 /BK.

Rapport fra „Eastern Evening News"

Dato: torsdag den 19. juni 1969.
Tid: kl. 00,25.
Sted: Bircham Newton, Norfolk.

Var der et uidentificeret, flyvende objekt over Bircham Newton tidligt i nat? Den 28-årige Robin Peck fra Station Road, Docking, er overbevist om, at der var. Han fortalte i dag en journalist, at det var formet som en omvendt paddehat og større end et almindeligt farm-hus. Han sagde, at han så det omkring 25 minutter over midnat, 150 fod (ca. 45 m) over jorden, og efter et stykke tid forsvandt det hurtigt i retning af Kings Lynn uden en lyd.

Mr. Peck, som er elektroingeniør, var på vej hjem fra Kings Lynn i sin vogn, da lysene begyndte at blive så svage, at han ikke kunne se. Så gik lysene ud og tændingen standsede. Han stod ud og kiggede under motorhjælmen, og i det øjeblik lagde han mærke til, at luften ligesom var fuld af statisk elektricitet. Han kunne føle håret rejse sig på hovedet.

Da han så op, fik han øje på dette UFO, der hang i luften ca. 400 meter borte. Det var lyseblåt af farve og svævede der ubevægeligt i omkring et minut. Derefter fløj det hurtigt bort; himlen var klar på det tidspunkt.

På spørgsmålet om han troede det var en flyvende tallerken, svarede han, at det vidste han ikke. „Jeg kan ikke vide det. Jeg har aldrig set en flyvende tallerken", sagde han. Han indrøm-

mede, at han blev rystet og bange over oplevelsen.

Da han satte sig ind i vognen igen, gik motoren og lysene normalt igen. Han rapporterede sagen til en embedsmand i Docking R.D.C. og blev anmodet om at henvende sig til politiet om det. Og hvad sagde så politiet: „Ingen kommentarer“. Mr. Peck tilføjede: „Jeg havde intet som helst drukket den aften“.

En talsmand fra det engelske luftvåbens base i West Raynham sagde, at der ingen flyvning var fra basen sidste nat. „Vi sender ikke UFOer op herfra“, sagde han.

Der flyver intet fra det amerikanske luftvåbens Schulthorpe-base for tiden, men der er folk på vagt hele natten, og de så intet usædvanligt.

Mr. Peck tog en journalist og fotograf til det sted, hvor hans vogn standsede på hovedvejen ud for en gruppe landbrugsbygninger. Stående ved siden af sin vogn, pegede Mr. Peck mod en trægruppe ovenfor Mr. Harry Pennion's farm og sagde, at objektet svævede over disse træer. „Der var et orange skær omkring det, og der var en meget kraftig statisk elektricitet i luften. Det var som at stå under en meget kraftig radarsender. Der var noget der, men jeg kan ikke forstå, hvad det var. Det var en forfærdende oplevelse“, sagde han.

Der er en transformator i nærheden og Mr. Peck var henne og kigge på den, men kunne ikke finde noget usædvanligt ved den.

Der har ikke været rapporter om vanskeligheder med elektricitetsforsyningen, og ingen lignende rapporter har kunnet findes.

Fra Peter Johnson, Norwich.

Isle of Wight UFO Investigation Society, juni 1969 /BK.

NYTT FRA CANADA

Objekt fra det ytre rum?

Plutselig kom der en lyd som man river papir og et litet objekt traff innkjørselen 20 fot fra Wesley Reid's hjem i Cannifton, Ontario, en septemberaften 1968. Han trodde at noen ungdommer hadde kastet stein, men han fant ingen. Han husket da at objektet ikke hadde hoppet bortover som en sten vilde ha gjort. „Det virket som om det hadde vært bløtt,“ sa han. Da han undersøkte, fant han et brunfarget ovalt objekt. Det var varmt. Han sparket det over i blomsterhaven. Det veide 12 unser, helt ude af forhold til størrelsen, hvis det hadde vært stein. Den 12. oktober ble objektet overlevert til myndighetene og foreløbige undersøkelser ble foretatt og meddelt herr Reid. Prøver viste at klare fragmenter av objektet som liknet kvarts, ikke var krystallinsk men avgjort glass. En røntgenprøve av en liten del av metallet viser at dette er nesten ren zink, noe som må karakteriseres som merkelig. Det kan være et stykke av en kunstig satellitt da det synes å være et fremstilt produkt. Herr Reid venter på resultatet av fortsatte prøver.

The Intelligencer, Belleville, Ontario 11. nov. 1968.

Familie rømmer for hete fra UFO

Melford, Sask. – Engang i september 1968 la en familie først merke til en høyfrekvent lyd over deres farm. En nabo fortalte at han så et objekt sveve over farmen. Ettersom lydens frekvens steg, steg temperaturen i huset tilsvarende. Heten ble tilslutt så intens at familien måtte søke tilflukt i kjelleren. En annen nabo rapporterte at han hadde sett 3 skiveformede objekter i området.

Kilde: Saskatoon UFO Club, Canada.

UFOs besøker Provinsen Quebec

Fredag den 20. sept. 1968 så en borger av Thetford et objekt formet som en bolle i full brann og som etterlot seg streker av ild på himmelen. Det syntes å komme fra en rumkapsels retroraketter. Vedkommende sa han ikke hadde sett noe liknende før. Han nabo var også vitne til fenomenet. Dette var annen gang noe slikt var sett i distriktet.

Samme aften så 3 ungdommer i Sherbrooke et roterende objekt som kunde minne dem om „en flygende Tallerken". Dette skjedde ved 10 tiden. Nesten 25 personer som ble spurt, kunde ikke svare på hvad det kunde være. Objektet virket ovalt og svevde rolig. Fargen varierte mellem grønt, rødt og hvitt.

2 unge piker som sa de hadde sett en marsmann forårsakte panikk blandt ungdommen i Coaticook. Omkring kl. 20 den 21. sept. var en flokk på ca. 50 personer samlet i nærheten av gymnaset for å treffe en oppdagelsesreisende fra en annen verden. De fleste var skeptiske. Det ble ringt etter politiet som ble fortalt at den besøkende var på taket. Konstabel Rene Marcoux uttalte at et lys ble reflektert i værhanen fra en garasje i nærheten av skolen. De fleste av tilskuerne hadde forsikret at de hadde sett et objekt som utsendte orange, røde og grønne lysblink. Noen hadde sett en stjerneliknende gjenstand beskrive en sirkel før den forsvandt. Sharley Green sa: „Det var omkring kl. 21,30 da jeg så et grønt ansikt uten nese, munn eller hår". Han sa at mannen periodevis utstødte „gnister". Jacques Lessard så en oransje, grå og grønn ball beskrive 2 sirkler og så forsvinne. En ring omgav objektet og denne sendte ut lysblink, så han.

Utenom disse rapporter ble der funnet spor. Disse kunde minne om sporet etter en gressklipper, men gresset var ikke slått. Jacques Lessard som hadde gått over en mark tilhørende en herr Boivin, oppdaget at et sted var gresset svidd i en cirkel med diameter på ca. 42 fot (12,8 m).

Dusinvis av personer i Drummondville så en merkelig flygende gjenstand med kurs østover. Gjenstanden var større enn en stjerne og forandret farge fra rødt til blått til hvitt samtidig som den endret kursen med slike brå manøvrer at en kunde bli svimmel av å betrakte den. Så stoppet den plutselig og oppholdt seg på stedet i flere timer omkring kl. 21,00. Dette ble bekreftet av vitner fra Princeville hvor et liknende objekt ble observert om kveldene den 18., 19. og 20. sept. En reisende uttalte at han så et ovalt UFO med en kreds af blå, røde og hvite lys stige opp fra retningen St. Francois River ved Drummondville.

Lørdag, den 28. sept. kl. 2 om natten ble det lokale politi anmodet om å bekrefte observasjonen av et UFO som fløy over noen biler mellem Coaticook og Dixville. Mens et objekt utstrålte rødt og hvitt og andre farger ved Sherbrooke den 29. sept., lekte 4 objekter seg i luften samtidig ved Barnston, 4 miles vest for Coaticook. Politiet fra Thetford Mines bekreftet å ha mottatt opplysninger om endel bisarre objekter i nærheten av Black Lake over en fjelltopp.

Den 2. juli 1968 så en kvinne fra St. Alexis-de-Montcalm (også sett ved St.-Alphonse) noe som liknet solskiven med en ildhale. Den var grønn og formet som en hatt eller sopp paddehat. Kvinner syntes å se noen små menn, grønnfarget og med fremtredende øyenbryn og neser. Hun sammenlignede dem med nogle stenfigurer af mænd, som hun havde set i den afrikanske pavillon på verdensudstillingen EXPO. Klokken var ca. 9,15 om morgenen da hun så objektet. Det passerte i høyde med vinduet. Hennes bror så også objektet, men så ingen personer inne i dette. I henhold til kvinnens vitneprov kunde det ha vært opptil 20 vesener ombord. Innbyggere i Repentigny så også et objekt som kunde likne en flygende tallerken.

Vi har nettop fått en rapport om at den 25. april 1966 så 3 medarbeidere i Joliette Journal en ildkule som etterlot seg et bredt lysbånd.

Merkelige fenomener har forekommet siden august 1968 i kommunene Thetford Mines, Black Lake, Coleraine, Disraeli, Vimy Ridge, St.-Ferdinande deHalifax, Ste-Julie, St-Adrien og St-Robert. Mer enn 250 personer ble interwieved om 60 mystiske objekter sett i området. Undersøkelsen ble foretatt av en UFO-forening. Observationstiden varierte fra 5 minutter til 3 timer. Objekterne syntes å søke etter noe i fjellene. Caribou Mountain var det sted det ble sett flest objekter.

I henhold til foreningen syntes det å være ASBEST (evt. byen Asbestos) som de rombesøkende var interessert i.

Ca. 15 hvite UFO's var blitt sett av 20 personer samt 2 fra sikkerhedspolitiet. UFO'ene nærmet seg langsomt langs siden av fjellene ved

Vimy Ridge mens de styrte unna trær og gjærder som om de var intelligent styrt.

Et stort antall personer gav seg ivei mot stedet får bedre å kunne se de roterende objekter som var umulig å fotografere på grunn av mørket. Forestillingen varte flere timer. En av vitnene forsøkte, med baklysene på sin bil, å opprette kontakt med objektene. En av de 15 objekter kom farende mot gruppen og forble der ubevegelig en lang stund. Da det kom fler biler til, slukket lyset plutselig og UFO'et forsvandt.

Ved Black Lake så en mann plutselig på jernbanelinjen et blinkende objekt, som oppførte seg som et fallende blad i vinden. Objektet liknet en tallerken og stoppet brått opp. Derpå steg den opp over tretoppene og forsvandt i fjellene. Dette var ikke hallucinasjoner idet mange vitner ikke hadde noen som helst interesse av flygende tallerkener.

Fire personer fra Asbestos hevdet å ha sett et flygende tallerken. To av dem mente å ha sett humanoider.

En familie så på TV da fruen ropte til mannen i en annen del av huset: „Paul, Skynt deg, kom og se". Han så ut og så på himmelen en rektangulær, grønnfarget gjenstand som syntes opplyst fra baksiden. Fruen uttalte at hun tidligere hadde sett noe liknende på samme sted. UFO'et ble observert i noen minutter og den økte i fargeintensitet og lysstyrke. Plutselig kom en virkelig tallerken (-formet gjenstand) ut av skyen med et gulorange lys rundt seg og 3 sirkulære lys under. Mannen og svogeren sprang ut for å se bedre. Da avstanden syntes å være stor, tok de bilen og kjørte i retning St-Georges. Tallerkene hellet mot høyre og beveget seg mot høyre til den forsvandt bak en sky som ble grønnfarget.

De kjørte så vegen mot St. Claude også kalt „Kirkegårdsvegen" idet UFO'et hadde kurs den vegen. De to menn holdt på å innhente UFO'en da en blendende gult-orangelysende kule kom ut av skyen. Den liknet en ¾ full måne med avrundede spisser. De stoppet ved et hus og tok med noen gutter idet de gikk videre til fots. Da de nærmet seg objektet som nu stod stille og svevde, ble de blendet av det skjærende lyset og ga opp forfølgelsen. Fruen og svigerinnen så UFO'et hele tiden fra vinuet og de mente å kunne se 2 vesener tydeligt utenfor selve UFO'et. Endelig forsvandt UFO'et langsomt i retning Windsor idet den hele tiden lyste grønt. Tilslutt forsvandt den mot stjernene.

(Kilde: Sherbrook „La Tribune", 9. oktober 1968).

*

8 unge personer fra Drummondville rapporterte noe underlig. Den første hendelsen: En mann som gikk som en robot. Den neste dagen så de en mann ca. 4 fot høy som syntes omgitt av et lysende felt. Dette kunde imidlertid komme av at det var et lys i nærheten. Senere fant de spor etter en liten person, der de hadde sett mannen.

Sherbrooke, „La Tribune", den 9. okt. 1968.

*

Ved Coaticook og Bromptonville så noen observatører 3 lys ca. 300 m oppe. De minnet om lyskastere eller fyrlykter som fløy i fast formasjon. Lysintensiteten varierte med lysenes fart.

Ved Dixville ble det sett en gjenstand som av form minnet om en elektrisk lyspære som svevet over vegen. Objektet blinkte, endret seg til en kule og forsvandt derpå langsomt. Objektet ble sett også senere.

*

Peter M. Millman, forsker av den øvre atmosfære ved National Research Council, uttalte i et brev til „La Tribune", at regjeringen ikke hadde tatt noe offisielt standpunkt til UFOs. Byrået klassifiserer dem som „ikke meteorer" når de rapporteres til den Canadiske regjering. Dossierene er åbne for alle som ønsker å se dem.

*

Pierre Tixbeault sendte oss denne rapport fra Trois Rivieras: Den 7. desember så en gruppe mennesker et rundt objekt på himmelen av form som en skål. Den var av en strålende blekblå farge og beveget seg langsom over en bro. Enkelte ymtet om at det var Marsianere i anmarsj. Etter en stund forsvandt UFO'et og etterlod seg en måpende mengde. En radiooperatør, Pierre Robert, så dette lysende UFO i rommet. Det stedlige politi bekreftet at en gruppe Trois Rivieresborgere hadde sett en „flygende tallerken".

Saucers Space and Science nr. 54, 1969 /PLH

*

Observation rapporteret under McDonald-foredrag

Under et seminar d. 26. januar 1968 holdt prof. James E. McDonald foredrag på United Aircraft Research Laboratories i East Hartford, Connecticut. I løbet af foredraget kom McDonald bl. a. med følgende interessante oplysning:

En rapport, der synes at være overordentlig troværdig, blev interessant nok hørt af Dr. Menzel, hr. Klass og mig, såvel som af flere hundrede redaktører af større amerikanske blade. Øjenvidnerne fortalte om observationen ved de amerikanske avisredaktørers selskab's årsmøde d. 22. april 1967. *(Det er prof. McDonald's foredrag ved denne lejlighed, der er udkommet på dansk. De kan endnu sikre Dem et eksemplar af denne veloplagte og begavede analyse: „UFO'er – det største videnskabelige problem i vor tid?“ ved at sende kr. 5,50 (incl. porto) til SUFOI's Regnskabskontor, Borgmestervangen 8, 8900 Randers. Husk at mærke girokuponen: McDonald.)*

Den 21. maj 1966 om eftermiddagen, fortalte de, befandt hr. William C. Powell og frk. Muriel McClave sig i et Luscombe-fly i 1350 meters højde over Willow Grove, Pennsylvania; sigtbarheden var 24 km. Powell, piloten, har 18.000 flyvetimer bag sig (for bl. a. RCAF, AAF og KLM). En formation af jetjagere fra flådens flyvebase i Willow Grove kom opad og frem under vingen på hans fly, og han fik øje på en genstand, der nærmede sig jetflyene bagfra. Da han bemærkede, at den ikke havde nogen lodret halefinne, iagttog han den nærmere og så nu, at den foretog en brat drejning (uden krængning, uden sving eller slinger) på ca. 150–160 grader og derefter satte kurs mod hans fly. Han og frk. McClave så den nærme sig, tilsyneladende på direkte kollisions-kurs i samme højde som de selv, indtil den passerede flyets højre vinge i en afstand, som Powell anslog til omkring 100 meter. Powell sagde: „Det var lige som at se en Cadillac“. Genstanden, der *ikke* var nogen Cadillac, blev af dem begge beskrevet som en diskos med kuppel, 9–12 meter i diameter, med en strålende hvid kuppel på rød diskosformet underdel.

Man kan naturligvis helt forkaste dette vidneudsagn; men det vil i hvert fald ikke forekomme rimeligt at forsøge at forklare denne observation som en slags luftspejling eller lignende, unormalt optisk fænomen; og det er heller ikke rimeligt at hævde, at det her drejede sig om en eller anden mærkværdig „fint vejrs“-variant af kuglelyn.

Kopi af foredragsmanuskriptet, tilsendt fra prof. McDonald /IOKj.

I et år har Grattons haft gæster

Siden midten af juli 1967 har Gratton-familien kigget efter uidentificerede objekter på himlen over deres hjem ved Peterborough i Canada. Disse objekter har regelmæssigt besøgt egnen, og Mrs: Gratton har bemærket, at de flyver lavere i koldere vejr og sjældent dukker op på storm- og regnfulde dage.

Den første gæst viste sig tidligt på aftenen, den fløj i østlig retning og forsvandt lige for øjnene af dem. Dette objekt blev beskrevet af Grattons som en sølvskive med en lille lav kuppel.

Mrs. Gratton forklarede, at objekter viser sig næsten hver nat omkring hendes hjem eller i nærheden, og dette sad på den østlige himmel kl. 2,30 eller 3,00 a.m., glødende med en kraftig gul farve og med meget mærkelig facon af et flyvende objekt at være. Bunden af fartøjet var rektangulært og en „firkantet kasse“ var anbragt på toppen og i midten af denne rektangel. Dette objekt havde ingen synlige døre eller vinduer.

„Objekter er dukket op foran vort hus fra syd, svævende omkring 10 til 20 fod over jorden. Et objekt havde vinduer . . . Jeg syntes, jeg kunne se skygger foran“.

Grattons har set „et objekt komme fra syd – det lignede en stor, gul kugle, perfekt rund, og bevægede sig med en vældig fart“. Det havde retning mod deres hus og syntes at forfølge Mr. Gratton ned ad vejen, da han var på vej hjem

fra arbejdet. Det „sagtnede derpå farten og fik en rødlig farve, stadig rundt i formen, derefter forsvandt det lige op i himlen“.

Ontario-familien har også set et objekt med farve som Månen – men lidt mere orange – med et stort, grønt lys anbragt på toppen. Dette specielle objekt fulgte Mrs. Grattons søster fra huset til landevejen.

I Mrs. Grattons rapport til CAPRO, erklærede hun, at disse objekter har fået lysene i hendes hjem til at gå ud, når de fløj over huset. Hun skrev videre: „objekter har svævet på himlen syd og sydøst for vort hus, når vi står op om morgenen omkring klokken 6,30, disse er blevet stående noget over trætop-højde“. Hun beskriver dem som rhombe-formede og kraftigt gule af farve. Mrs. Gratton hævder, at de hidtil nævnte objekter var lydløse.

Den 17. september 1968 fik Grattons et 5–10 minutters besøg af tre objekter, der satte farten op og ned, da de tilsyneladende gled hen over himlen. To af de selvlysende objekter bevægede sig i østlig retning, mens det tredie objekt kom fra nordøst og forandrede kursen til nord og derefter til vest.

Objekterne varierede i lysstyrke fra en klar rød til en meget lysere tone af rødt og også i facon fra diskoslignende til en form beskrevet som „en flyvemaskine uden krop“. Objekterne lød ligesom et en-motors fly, passerede foran vidnerne og kom ret langt ned bag dem og huset.

Objektet, der fløj alene, bevægede sig langsommere end de andre to, og alle objekterne steg og faldt under deres flugt fremad.

Et af vidnerne prøvede at tage et billede af det enlige fartøj, da det fløj hen over dem, og negativet bliver nu analyseret af CAPRO. Selve fotografiet viste en massiv plet af orange lys, man regner med, at det ikke er på grund af overeksponering, men fordi en lyskilde forårsager interferens.

Under episoden blinkede et af de seks vidner med en lygte mod det fartøj, der fløj alene, og det skiftede brat retning og fløj mod observatørerne. Fem af vidnerne løb hen til siden af huset, mens en blev tilbage og prøvede at tage det tidligere nævnte billede.

Mr. H. H. McKay fra Agincourt, Ontario, undersøger dette tilfælde for CAPRO. Hans indtryk af vidnerne var, at det var ærlige folk, som var besluttet på at få et godt billede af UFO'et til undersøgelses-formål.

CAPRO, jan.-feb. 1969 /BK.

Flere englehår

Endnu et tilfælde med „englehår“ er rapporteret, denne gang fra Spring Beach distriktet ved Houston, Texas, USA.

Ifølge rapporten svævede substansen mod jorden den 6. november, kort efter, at to unge mænd så et UFO hænge i luften.

David Wuliger, professor i musik ved universitetet i Houston, og en UFO-forsker fortalte, at en kemiker analyserede substansen i et laboratorium, der tilhører et stort olieselskab.

Wuliger sagde, at substansen blandt andet ikke kunne opløses i vand, alkohol eller svovlsyre. Kemikeren ville ikke have sit eller selskabets navn offentliggjort, sagde han.

„Mikroskopiske- og berøringsundersøgelser viser, at substansen er trevlet, elastisk, relativt stærk, noget klæbrig og hvid af farve“, sagde Wuliger.

Robert Hubbard, 15, og David Kelley, 17, elever fra Spring Beach High School, sagde de fandt substansen kort efter, at de så et mærkeligt objekt på himlen.

Drengene sagde, at objektet lignede en mønt set fra kanten med en kuppel og sorte pletter, der kunne have været vinduer.

UFO Magazine, forår 1969 /BK.

Flere græsplæne-mysterier i Australien

Siden vort sidste nummer er der indløbet flere rapporter om usædvanlige mærker på græsplæner fra forskellige forstæder, nogle så langt som 20 miles fra hinanden og andre så nær som 2 eller 3 miles, men fra forskellige datoer.

Noget mærkeligt, som er dukket op siden vor sidste rapport, og som en observatør har gjort os opmærksom på, er at i alle tilfælde fandtes mærkerne på græsplænerne bag husene, ALDRIG foran.

Virkningen har altid været den samme; typen som tidligere beskrevet, nemlig en mørk, olieagtig substans, der forandrede sig, først til et brunligt pulver og så til små grålige kugler.

Men som vi fremhævede i sidste nummer, har analyserne både fra universitetet og nu fra politiets juridiske departement vist, at de bestod af

kulstof- og grafitaflejringer, til trods for, at det blev sagt, det var svampe. Skønt det er modsigende, da det ene er organisk og det andet uorganisk, synes ingen at forklare denne ulogiske uoverensstemmelse.

Men som vi før har bemærket – hvordan kan svampe danne perfekte geometriske figurer og mønstre (cirkler, jo – men firkanter? O.a.), og her dukker igen det samme op i de sidste tilfælde, af hvilke vi vil føje et til de allerede omtalte. Fra Sefton Park ringede en kvinde og fortalte, at der var kommet mærker på hendes græsplæne tidligt om morgenen tirsdag den 18. marts. De gik ligesom alle de andre ud om morgenen og fandt de besynderlige mærker på græsplænen i et geometrisk mønster.

Men der var andre usædvanlige træk, som ledsagede dette tilfælde og som lignede et andet, hvor man havde hørt støj i de tidlige morgentimer, kl. 3,30 for at være præcis. Kvinden blev vækket af et meget højt knald „som smældet fra en kvægpisk). Hun troede noget var faldet ned eller et gulvbræt var brækket, men som hun sad i sengen og lyttede, hørte hun en lyd „som om hendes barns seng blev skubbet hen over soveværelsegulvet". Først troede hun, hendes mor måske var stået op for at se til barnet, så blev hun forskrækket, da hun lyste med sin lommelygte henimod børneværelset. „Døren var lukket, og hun lod den altid stå åben". Hun vækkede sin mand og sagde, at der var indbrudstyve i huset. Han lo af hende og bad hende lægge sig til at sove, men hendes moderlige frygt for barnet fik hende til at stå op. Barnet sov fast. Hendes mor havde hørt lyden, men var ikke stået op. Hun gik om til bagsiden af huset, hvor lyden efter hendes mening kom fra, så ud, men fandt intet og gik igen i seng. Om morgenen opdagede hendes far imidlertid de underlige mærker på græsplænen. Men et højst mærkværdigt træk var, at hunden, som plejede at sove i en gammel stol ud mod bagsiden, fór ind som en gal, da hun åbnede døren for at se ud. Den smuttede ind under sengen, og det var ikke muligt at overtale den til at komme frem. Pelsen stod stift lige op i vejret af frygt, og skønt den ellers altid adlød, nægtede den at røre sig ud af stedet. (Denne virkning er set i et lignende tilfælde, som en uge tidligere blev undersøgt af bladets udgiver. Også her var der tale om et dyrs frygtsomme opførsel i forbindelse med mærkelige lyde om natten, efterfulgt af mærker på græsplænen om morgenen).

Mærkerne var alle cirkelformede undtaget et, der var firkantet, og de var alle 3½ tomme (8,9 cm) i tværsnit. Cirklerne fulgte et buet mønster med omkring 3½ fod (107 cm) mellem hver figur, og der var seks cirkler og en firkant, begyndende et sted nær en vandhane på bagsiden af huset og strækkende sig bagud henover græsplænen.

Som i alle tidligere tilfælde umuliggjorde genstande i nærheden, at der kunne være tale om landing, f. eks. roterende tørrestativer, træer, buske, o.s.v. Den forklaring vi gav til damen, er den samme, vi giver til Dem.

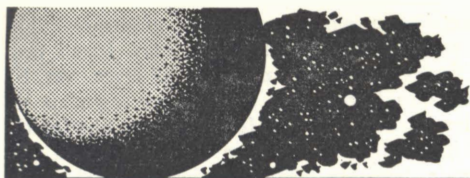
„Vi har ingen forklaring. Vi kan ikke erklære, at det var et UFO, der gjorde det".

Man kan ikke pege på noget iagttaget objekt, men kæde det sammen med observationer i omegnen på det tidspunkt. Kun lydene, mærkerne og modsigelserne, men fremfor alt, de gentagne geometriske mønstre og figurer.

Vi ønsker kun, vi havde svaret. Deres gisning er lige så god som vor. Hvad er Deres mening, læser? Var det blot svampedannelser? Er disse figurer dannet af et eller andet dyr eller væsen? .. Måske kan De løse gåden. Vi finder det vanskeligt, og er sandelig ikke parat til på dette tidspunkt dogmatisk at forbinde dem med UFO'er.

Panorama, marts-april 1969 /BK.

*

JORDEN RUNDT

ENGLAND:

Dato: 5. april 1969.
Tid: Kl. 06,30.
Sted: Tarleton ved Manchester.

På vej i bil så en mand og hans familie et „kolossalt, mørkt objekt højt på himlen“. Mens de betragtede objektet, der fra den vinkel så ud som en massiv cigar, vendte det om, fór bort med fantastisk fart og forsvandt. Vidnet sagde, at han var helt sikker på, at det ikke var en flyvemaskine, og han havde aldrig set noget lignende før i sit liv.

En ledende funktionær ved lufthavnskontrolcentret i Preston sagde, at „observationen“ kunne have været solens stråler, der blev kastet tilbage fra en sky, „der blev ikke modtaget andre rapporter“, sagde han, „og på det tidspunkt var der ingen flyvemaskiner i området“.

Direct Investigations Group on Aerial Phenomena.

Isle of Wight UFO Investigations Society, april 1969 /BK.

ENGLAND:

UFO over Hampshire-landsby

Af Ron Toft

En luft-rekognoscering af den spredte Hampshire-landsby Yateley og den omkringliggende egn synes at være udført af et klart lysende UFO en nat i forrige måned.

S.I.G.A.P. har indtil nu modtaget fire uafhængige rapporter om GENSTANDEN, som ifølge de foreløbige informationer er set mellem kl. 22 den 12. maj og kl. 04,45 den 13. maj. En lille Yateley-skolepige synes at være den første, der har iagttaget UFOet. Diane Gardner (8) fra Lucas Close fortalte, at hun kl. ca. 22 den 12. maj så en glødende lyskugle fra sit soveværelsesvindue. Diane var lige gået i seng, da „himlen blev oplyst“. Hun så ud af vinduet og fik øje på objektet, som hun beskrev som „en kasserolle uden skaft“. Hun tilføjede: „Det var lige over træerne. Det var meget klart og hvidt ligesom Månen“. Objektet gjorde ingen støj og forsvandt bag husene. Mrs. Joan Gardner var i Dianes soveværelse på det tidspunkt – i færd med at ordne noget i et skab. Hun sagde: „Diane kaldte på mig og sagde, der var et klart lys på himlen. Først tog jeg mig ikke meget af det. Hun var imidlertid så ihærdig, at jeg gik hen til vinduet. Men da var det forsvundet“. Diane, som er elev i St. Peter's Primary School, Yateley, sagde, at hun aldrig havde set noget lignende før. Havde Mrs. Gardner hørt, om andre fra stedet havde set noget usædvanligt på himlen den aften? „Det var min mening at spørge – men folk tror, man er tosset“.

Klokken var lige omkring 22, da husmor Mrs. V. M. Denyer fra Mickle Hill, Sandhurst, så UFOet. Hun sagde: „Jeg var inde på mit soveværelse, da jeg fik øje på et lys. Jeg vendte mig mod vinduet og så et vældigt klart objekt, der bevægede sig over himlen. Det vakte min interesse. Det var meget, meget større end en stjerne og synaes at være fluorescerende hvidt i farven“. Mrs. Denyer tilføjede, at UFOet var et stykke borte og lysstyrken var „ret konstant“. Hun fortsatte: „Pludselig fór det af sted med en frygtelig fart og svandt ind til et knappenålshoved. Først troede jeg, det var et lys på en faldskærm, men det gik ikke nedad“. Denne observation er endnu ikke fuldt ud undersøgt.

Netop fire og en halv time senere blev et mystisk, flyvende objekt set af to drejere på natarbejde i Clark Equipment's Blackbushe afdeling. Det badede en række træer i et uhyggeligt fluorescerende lys, før det hurtigt satte farten op og forsvandt i det fjerne. UFOet, der efter sigende var formet noget lignende en cigar, blev set af Malcolm Lauchlan (26) og hans makker Barry

Robinson fra Gloucester Road, Aldershot. Jeg interviewede Mr. Lauchlan i hans hjem i Park Road, Camberley, kun få timer efter observationen. Han sagde: „Vi var målløse. Vi stod bare der og måbede. Jeg sagde „Ser jeg syner?“ Min makker svarede „Jeg så det godt nok. Det gjorde du også“. Han var en smule panikslagen og sagde „Hvad i alverden var det?“ Hændelsen begyndte kl. 02,25. Mr. Lauchlan og Mr. Robinson tog sig et pusterum uden for Clark Equipment's bygninger. Pludselig fik de øje på et stjernelignende objekt, der bevægede sig mod dem på den klare himmel. Det blev klarere efterhånden som det kom nærmere. Så, da det var omkring en halv mile borte, standsede det brat og hang svingende i luften. Mr. Lauchlan, der er gift og har to små børn, fortsatte: „Objektet kom fra Eversley-kanten. Først troede jeg, det var en flyvemaskine af en eller anden slags. Men der var ingen blinkende lys. Der var bare et konstant lys. Der hørtes ingen støj på noget tidspunkt. Det ville der have været, hvis det var en flyvemaskine, for der var ikke en vind, der rørte sig den nat“. Han tilføjede, at stjernerne var synlige, men der var ingen Måne. Han fortsatte: „Da det var ca. en halv mile borte, svævede det på himlen og bevægede sig op og ned. Det var massivt. Det lignede en række forlygter eller projektørlys ved Wembley, men lyset var ikke blændende. Min medhjælper anslog, at det var 150 fod (45 m) over jorden. Det svævede i omkring fem sekunder. Så syntes det at dreje, og fik træerne til at stå i silhouet mod dets gule skær. Det satte farten så hurtigt op, at det var borte på sekunder“. UFOet blev igen set af Mr. Lauchlan og en anden kollega mellem 03,30 og 03,45, men denne gang længere væk. Hvad Mr. Lauchlan troede objektet var? „Jeg fandt det svært at tro på. Det var afgjort ikke en flyvemaskine“. En S.I.G.A.P. rådgiver, Tim Childerhouse, som er satellit-ekspert og arbejder i rumfartsafdelingen i Royal Aircraft Establishment, Farnborough, sagde, at en klar, blinkende russisk satellit passerede kl. 02,26. Men han ville ikke tage stilling til, om det var den, der blev taget for et UFO eller ikke.

Mrs. Dorothy Mead fra Frensham Close, Yateley, så sit UFO kl. 04,20. Hun beskrev det for mig som en kæmpestor, glødende lyskugle, der udsendte en hvid stråle. Mrs. Mead, en 43-årig enke, fortalte: „Min hund Jamie vækkede mig, fordi den ville ud. Jeg gik ud i køkkenet, og der var denne stråle af hvidt lys, der skinnede på gulvet. Det lignede et søgelys, men meget tyndt, kun omkring seks tommer (15 cm) bredt. Gennem vinduet kunne jeg se denne røde, glødende kugle. Den svævede frem og tilbage“. Mrs. Mead prøvede forgæves på at vække sin 17-årige søn. Så åbnede hun bagdøren i bungalowen og slap sin bull-terrier ud i haven. Men den kom hurtigt tilbage igen, hoppede op på et bord og så på den glødende lyskugle med hovedet på skrå. Mrs. Mead fortsatte: „Den rystede og var tydeligt bange“. Den hvide stråle var ikke synlig udefra og kan have været en lyskoncentration fra objektet, forårsaget af ruden. UFOet bevægede sig meget langsomt rundt på himlen, mens Mrs. Mead så på det, og gjorde ingen støj. Efter ca. 20 minutters forløb fløj det med sneglefart mod Blackwater og Hartley Wintney. Hvad var objektet? Mrs. Mead sagde: „Ingen kan overbevise mig om, at det var en flyvemaskine, og det var tydeligt nok ikke et signallys. Jeg kender signallys“. Hun konkluderede: „Det kan ikke have været fra denne verden“.

Mrs. Mead fortalte mig, at både hun og hendes afdøde mand også havde set et UFO sidste år. Major (afgået) Alfred Mead havde set på det gennem kikkert. Mrs. Mead sagde: „Min mand ville ikke lade mig se på det i kikkerten. Han bad mig bare glemme det“. Hun tilføjede, at hun havde på fornemmelsen, at hendes mand vidste mere om UFOer, end han gav udtryk for.

Efter de indtil nu tilgængelige data, ser det ud som UFOet var i Yateley distriktet i næsten syv timer! Skønt der er visse forskelle med hensyn til farve og form på objektet, er det faktisk sikkert, at alle vidnerne så den samme genstand. Chancen for fire UFOer set over en landsby samme nat er overordentlig lille.

SIGAP Bulletin, juni 1969 /BK.

ENGLAND:

Dato: 25. december 1968.

Tid: Kl. ca. 22,30.

Sted: Wigston, Leicester.

To meget klare objekter blev set af to vidner. De var kraftigere lysende end stjerner og befandt sig næsten lige over dem. Da de blev undersøgt gennem kikkert, kunne det ene objekt ikke bestemmes som andet end et klart lys. Det andet objekt „så ud som de flyvende tallerkener, man kan se i børnenes tegneserie“, d.v.s. skiveformede

med ophøjet kuppel i midten. Den ydre kuppel så ud til at være roterende. Mens vidnet kikkede, viste der sig en orange-rød glød rundt om objektets ydre kant, „som om en motor var blevet startet“. Objektet vippede lidt, så forsvandt gløden. En sølvagtig flakkende virkning blev set, selv om objektet blev stående på samme sted. Det var en meget kold aften, og vidnet, der for nylig havde været syg, gik ind. Hun sagde, at hun havde været helt skeptisk m.h.t. UFOer og var kun gået ud i haven for at gøre det andet vidne tilfreds.

Isle of Wight UFO Investigation Society, januar 1969 /PH.

ENGLAND:

Dato: 8. december 1968.
Tid: 18,20.
Sted: N.Ø. Birmingham.

Vidnet gik hen ad en stille, svagt oplyst vej, da han hørte en fjern lyd, som han antog var en jet i ca. 30.000 fods højde. Han fortæller følgende:

„Efter syv år som meteorologisk officer i R.A.F. ser jeg stadig automatisk op, når jeg hører en maskine af den ene eller anden slags. I stedet for intet at se, som jeg havde ventet, blev jeg forbløffet over at se tre store, lysende skiver glide afsted; de havde anbragt sig i en form som en perfekt ligesidet trekant med en lysskive i hver spids. Den ene førte an med de andre to i perfekt formation bagved, til højre og venstre for føreren.

Først var de ca. 45 grader over horisonten, og de så ud som ellipser under hele observationen. Ingen lodret højde af objekterne kunne ses mod den mørke, skydækkede himmel. Lysene var ens og jævnt fordelt over skiverne, der havde en konstant, gylden farve. De holdt samme højde og retning, som efter kortet sætter kursen til omkring 315 grader.

De var synlige i ca. 20–30 sekunder, så gled de stille bagom kanten af det lavereliggende, brudte skydække i en højde af omkring 22 grader over horisonten.

Det meteorologiske kontor i Elmdon lufthavn (ca. 7 miles mod syd og 325 fod over havet) beskrev skyerne på dét tidspunkt således: 8/8 stratus i 980 fods højde og med 2/8 i 800 fod. Disse højder er over lufthavnen.

De tre lysende skiver bevægede sig øjensynligt mellem de to skylag omkring 730 fod (220 m) over jorden, da jeg så dem. Sigtbarheden var på det tidspunkt 3,8 km, og de strålende skiver var krystalklare, indtil de helt dækkedes af det lavereliggende, brudte skylag.

Ifølge enkle udregninger så jeg skiverne i en afstand af ca. 0,87 mile (1,4 km) og deres fart vil jeg anslå til omkring 150 miles (240 km) i timen“.

NICAP, G/B.

Isle of Wight UFO Investigation Society, april 1969 /BK.

ENGLAND:

Sted: Ca. ½ mile øst for Saxilby.
Til: 02,35.
Dato: 28. marts 1969.
Vidne: Mr. John Horton fra Saxilby, nær Lincoln.

Objektet blev først set i ca. nordøstlig retning, i en højde af omkring 100–150 fod (30–45 m). Det blev beskrevet som på størrelse med en Vulcan-maskine, når den lægger an til landing på Scampton flyveplads, som ligger NNØ for observatøren. Vejret var klart med meget få skyer. Det var fint og stjernerne var klart synlige. Objektets farve, blåt rundt om ydersiden og gult til orange i midten. Størrelse, noget større end fuldmånen. Formen var sløret, se nedenstående tegning. Mr. Horton erklærer, at det var umuligt at afgøre, om objektet var metallisk eller ikke.

Mr. Horton arbejdede om natten på den tid, og han var på vej til en anden del af fabrikken for at udføre noget reparationsarbejde, hvilket nødvendiggjorde, at han gik et stykke vej udendørs langs med fabrikkens hovedbygning. Han var på vej til arbejdet, da han fik øje på objektet. Først troede han det var en Vulcan, der lagde an til landing på Scampton, men lufthavnen lå helt i mørke, så han vidste, at det kunne ikke være tilfældet. For yderligere at slå dette fast, var der ikke støj af nogen art, og objektet var stationært. Farverne var forskellige fra noget lys, man nogen sinde har set på en Vulcan-maskine, og dem ser man en del af på disse kanter. Lysene pulserede på en måde, der bragte tanken hen på noget i retning af stråling, der skiftede fra tåget til klart. Efter at han havde betragtet objektet i omkring 30 sekunder, begyndte det at gløde ualmindeligt klart, men ikke blændende. Derefter bevægede det sig bort i nordlig retning med meget stor fart, og i løbet af 5–6 sekunder var det forsvundet ud af syne. Mr. Horton holder fast på, at han så noget, og sværger på, at det ikke var noget kendt luftfartøj han havde set, ej heller

var det en stjerne eller noget i den retning. Han erklærede, at han simpelt hen ikke kan finde ud af, hvad det var, og ønsker, at nogen ville forklare ham, hvad han så. Efter at objektet var forsvundet, siger han, stod han ganske forvirret og var noget bange. Han beskriver følelsen som noget lignende den man fik, når sirenen lød under krigen, ligesom sommerfugle i maven. Oplevelsen havde så stor indvirkning på ham, at han vendte tilbage til værkstedet.

Han siger, at han ikke har fortalt det til nogen, bortset fra sin kone og mig, af frygt for latterliggørelse. Han fortæller også, at følelsen af frygt endnu ikke har forladt ham, og når han nu går udendørs, ser han altid mod himlen.

Interview og rapport: Mr. H. A. Thompson.

South Lincs. UFO Study Group's Newsletter, marts 1969 /BK.

ENGLAND:

Fodgængere på Sky Road beskriver UFO

Et UFO blev set på himlen af tre mennesker, som spadserede på Sky Road torsdag i sidste uge.

Miss Peggy Coyne, Clifden, hendes bror Peter og en engelsk ven, Mr. John Shephard, spadserede ved mørkets frembrud, da det dukkede op ikke mere end 500 yards fra dem.

Mr. Shephard, som har erfaring med ingeniørarbejde, sagde, at de tekniske detaljer ved dets tilsynekomst var usædvanlige, for da det først dukkede op på himlen, var der intet after-flare, og så afgav det ikke en lyd, da de så det flyve i en fuldstændig lige linie med over tredive miles i timen.

Alle tre beskrev objektet som en snurrende top, ikke mere end tre fod (90 cm) i diameter; det udsendte et blændende hvidt lys.

Connaught Tribune, 21. feb. 1969 /BK.

ENGLAND:

Dato: 21. december 1968.
Tid: Kl. 14,45.
Sted: Brereton, Cheshire.

Mens en mand og hans gifte søn gik gennem en skov og iagttog en flyvemaskines kondensstribe, kom fire skinnende objekter til syne. Objekterne var tilsyneladende kuglerunde. Den nederste halvdel så ud til at være mørk og af fast form, og den øverste halvdel så ud som en glaskuppel. Disse objekter blev først set i en ret linie med kurs mod SSV. Fire gange skiftede de formation, mens de fløj mod SSV, indtil de var for langt væk til, at de kunne ses. De forsvandt efter at være blevet observeret i omkring seks minutter.

BUFORA

Isle of Wight UFO Investigation Society, januar 1969 /PH.

ENGLAND:

Dato: 30. oktober 1968.
Tid: Kl. 00,30.
Sted: Harlow, Essex.

Natten mellem den 29. og 30. oktober 1968 lå vidnerne, en mand og hans kone, og læste i sengen, da konen så et kraftigt, hvidt lys skinne på soveværelsesvinduet. Hun sagde det til sin mand, men da han så op, var lyset borte. Kort efter så manden et kraftigt, rødt skær skinne gennem vinduet, så han stod op og åbnede det, for at være sikker på, at lyset ikke var en refleks. Udenfor så han et lys, som han beskrev som orangerødt, eliptisk og på størrelse med en halfpenny i en arms længde. Det virkede ikke massivt, havde slørede kanter og var lydløst. Vidnerne betragtede lyset i tolv minutter gennem vinduet. Det var en klar månelys nat med mange stjerner. Det lys, de kiggede på, var ikke så klart som Månen. Vejret var tørt. Da de først så det, forekom lyset stationært, men det blev langsomt mindre (tilsyneladende på vej bort). Efter mindst fem minutter begyndte det at svinge fra side til side, hvert sving ca. dobbelt så langt som selve objektet. Så syntes det at være tæt ved en 14-etages boligkarré i nærheden (kun de nederste 3 etager var beboet på det tidspunkt), da det til dels passerede foran den ved hvert sving. Næste gang det svingede frem og tilbage, var det delvis skjult af huset, hvilket tydede på, at det nu var bag det. Det fortsatte med at svinge og trak sig langsomt tilbage, indtil det havde været i syne omkring tolv minutter. Så accelererede det meget hurtigt bort, idet det hastigt blev mindre, til det efter nogle sekunder var forsvundet.

Senere blev boligkaréen beregnet til at være 150 fod højt og 60 fod bredt. På dette grundlag blev lyset bedømt til at være 150 fod over jorden og 60 x 25 fod (18 x 7,5 cm) stort. I begyndelsen af observationen var det en halv til trekvart mile (8–1200 m) borte fra vidnerne. De opdagede senere, at lyset også var set af andre, men kun i nogle få sekunder, før det blev skjult af nogle huse.

British UFO Research Association.

ISLE OF WIGHT UFO INVESTIGATION SOCIETY, feb. 69 */BK.*

CANADA:

UFO-sværme på 60 og 15 objekter over Canada

Saucers, Space & Science:

Sælsomme fænomener er siden august 1968 iagttaget i byområderne Thetford Urines, Black Lake, Coteraine, Disraeli, Vincy Ridge, St. Ferdinande d'Halifax, St. Julie, St. Adrien og St. Robert. Mere end 250 personer blev udspurgt af en UFO-forening om 60 mystiske objekter, som blev set alle steder. Observationerne varede fra 5 minutter til 3 timer. Objekterne syntes at søge efter noget i bjergene. Caribon-Montana var det vigtigste tiltrækningspunkt; UFO'erne blev meget ofte observeret i denne egn. UFO-foreningen var af den mening, at de besøgende fra rummet havde særlig interesse for asbesten, der findes på det sted, da de i disse forholdsvis uudforskede bjerge kunne arbejde i fuldstændig ro.

UFO-Nachrichten, juli 1969 /BK.

CANADA:

Civilpersoner og politibetjente så 15 UFO'er

Saucers, Space & Science:

Omkring 15 hvide UFOer sås af 20 personer og 2 politibetjente. UFO'erne kom langsomt langs med Vimy Ridge bjergenes sider, gik udenom hegn og træer og bevægede sig uden tvivl under intelligent kontrol. Utallige vidner kom løbende for at se de flyvende objekter, som det på grund af mørket var umuligt at fotografere. Forestillingen varede nogle timer. Det lykkedes et af vidnerne at få kontakt med objekterne ved hjælp af baglygterne på hans bil. Et af de 15 objekter kom susende derhen og svævede nogle øjeblikke ubevægelige over gruppen. Da flere af de andre biler rettede deres lys opad, slukkede UFO'erne selv deres lys og forsvandt.

Ved Black Lake så en mand pludselig på jernbanesporene et strålende objekt, der opførte sig ligesom et blad i vinden. Objektet havde form som en tallerken og stoppede ganske pludseligt, „klatrede" over træerne og var forsvundet mellem bjergene, mens de 15 lysende objekter bevægede sig videre. Det var ingen hallucination, for nogle af personerne havde slet ingen interesse for sagen, men fandt dog objekterne værd at omtale.

UFO-Nachrichten, juli 1969 /BK.

USA:

UFO efterlader spor

Mrs. Pearl Christianson, Gleeson, pioner-rancher og lærer i Arizona, har rapporteret at have set UFOer øst for sit ranch-hus den 26. aug. 1968. Den pågældende aften kl. 10 minutter i otte, da hun kørte hjemad, så hun et stort sølvagtigt cirkulært objekt placeret på den sydlige side af Brown's Peak. Hun sad i sin bil og betragtede objektet i fem minutter. På vej ind gennem porten så hun et andet objekt – meget blankt og gyldent. Det var stationært, og af og til bevægede begge objekter sig, samtidigt. Med en gammel feltkikkert betragtede hun objekterne – skønt lyset var så stærkt, at det smertede i øjnene – til omkring midnat, da de forsvandt. Hun nedskrev en beretning og sendte den til en afdeling af hæren, Fort Huachuca, men en talsmand for fortet sagde, at hæren ikke ville foretage nogen undersøgelse. „Det er luftvåbnets opgave".

Mrs. Williard Mayfield, leder af Gleeson Museum, så samme aften et klart lys på bjergtoppen.

48 timer senere tog de to kvinder op til „saddel-området" mellem Browns tinden og Turquoise bjerget. De kunne rapportere en mærkelig, syre-lignende lugt, og sten så varme, at man ikke kunne holde på dem.

En undersøgelse foretaget af andre afslørede enkelte sotol kaktus stærkt forkullede forneden på stokken, men ikke brændte i toppene. Andre var opbrændte af en så stærk hede, at kun den sorte svedne stok var tilbage. Bjergtoppen havde desuden brændte pletter med en diameter af ikke over 10–20 cm. Der var adskillige visne græstuer og tørt træ, der slet ikke var berørt. Ingen af brandene syntes at være forårsaget af lynnedslag.

Kilde: Daily Citizen, Tucson, Arizona, 19. okt. 1968.

Saucer Scoop, feb. 69 /woj.

USA:

Ødelagde UFO jægeres telt?

(Red.: Mr. „Smith" er ikke hans virkelige navn og observationsstedet er ikke opgivet. Ted Phuillips, som stod for undersøgelsen, har navnene i sine optegnelser, og han så fotografierne. I løbet af det sidste år har han gjort flere forsøg på at overtale Mr. Smith til at frigive fotografierne og

andet bevismateriale, men Smith ønsker ikke at blive kendt).

Når en mand går på jagt, kan han aldrig være sikker på, hvad han vil støde på, men ét er sikkert, Mr. Smith og hans ledsagere havde aldrig ventet at møde et flyvende objekt, som tilsyneladende selv havde været på „jagt“, og havde valgt deres lejr som sit bytte.

Det var en frisk efterårsmorgen i Missouri Ozarks, og Mr. Smith og flere af hans ledsagere havde været væk fra deres lejr i ca. en time. På tilbagevejen mødte Smith en af de mænd, der lige havde forladt lejren, hvor alt på det tidspunkt havde været helt normalt. Da Smith nærmede sig stedet en halv time senere, omkring kl. 10, bemærkede han en svag røgsøjle, der steg op fra området. Han skyndte sig derhen og fandt teltet og udstyret nedbrændt til grunden. Teltet ulmede endnu, og et par lædersko og nogle grammofonplader røg. Aluminiumspælene fra det 12 gange 18 fod store telt stod der stadig, skønt mærket af ilden. Aluminiums-hængekøjerne, som havde hængt indenfor, var smeltet. To træer, der kastede skygge over stedet, hvor teltet havde stået, var slet ikke brændt, men toppen af et udgået træ 15 fod borte brændte.

Smith gik og betragtede brandstedet, da en lav summende lyd fangede hans opmærksomhed, og da han kiggede sig omkring, så han et objekt stige op fra en dal lige på den anden side af lejrpladsen. Han greb sit kamera og fotograferede objektet lige over horisonten og tog endnu et billede ca. fem sekunder senere, da objektet begyndte at stige. Den summende lyd blev mere intens, eftersom objektet steg i fart og højde. Da det sidst blev set, bevægede det sig mod nordvest og var ca. 40 grader over horisonten. Smith anslog, at observationen havde varet i omkring 20 sekunder.

I sin beskrivelse af objektet, bedømte han det til ca. 25 fod (7,5 m) i diameter og 8 fod (2,4 m) højt. Dets aluminiumsfarve reflekterede sollyset, der var et mørkt bælte rundt om det, og det havde antenne (klart synlig på fotografierne). Mens det fløj, holdt det en ret kurs, og det hverken slingrede eller vaklede på noget tidspunkt.

Da det var forsvundet, udmålte Smith afstanden fra observationsstedet til det sted, hvor objektet blev set nærmest ved – – ca. 300 fod.

Omkring 15 minutter senere fløj to jet-nærjagere over i meget lav højde, de passerede kun én gang med retning sydøst. Indenfor en halv time overfløj en propel-maskine området fra nordøst til sydvest.

Skylook, maj 1969 /BK.

USA:

Familie fra Arnold, Missouri, ser UFO

Mr. og Mrs. Theodore Lindwedel, deres søn Carl, 19, og datter Carol, 18, bor på Route 1, nær Arnold, Missouri, og ti miles syd for St. Louis. Deres hjem ligger 400 yards fra hovedvejen nær ved, hvor den krydser hovedvej 67 og VV, og indenfor halvanden mile fra Union elektricitetsværket ved Maramecfloden.

Natten den 19. marts 1969 var klar og med stjerner på himlen, da Carol kl. 10 gik hen til det store vindue i dagligstuen for at se efter nogle gæster, de ventede. Huset ligger således, at hun så mod nord op ad en bakke, der skråner op mod hovedvejen, hvor man kan se trafikken. Hun blev overrasket over at se et stort objekt ca. 45 grader over horisonten. Objektets kurvede bund var synlig, og der var to klare lys på toppen og også to i bunden. Mellem disse lys blev et vandret bånd af lys tændt og slukket i rækkefølge, fra højre til venstre. Carol kaldte på sin mor, men objektet var forsvundet under horisonten, da hun nåede vinduet. Carol sagde, at alle lysene var hvide og objektet var i syne omkring 10 sekunder.

Den følgende nat, den 20. marts, kørte Mr. Lindwedel og Carl hjem fra St. Louis på I-55 under en klar himmel. De var på en lige strækning af hovedvejen, på vej ned mod Meramecfloden, da de begge så strålende lys, der bevægede sig op og ned på en stødvis måde, og som til tider stod stille. Carl, som var passager, rullede vinduet ned, for at høre, om der var nogen støj, men det var der ikke. Røde, hvide og blå lys forekom dem at dreje rundt på toppen af objektet, og de syntes at være anbragt i en vinkel på omkring 30 grader. Objektet, der kunne ses i ca. to minutter, for pludselig af sted med raket-lignende fart og forsvandt ud af syne.

Kilde: Art Epstein, Affton, Mo., der interviewede vidnerne.

Skylook, maj 1969 /BK.

Der er ingen pligt, vi undervurderer mere end pligten til at være glade.
Robert Louis Stevenson (1850–94)

✳

Folk giver skærve med større fryd, når de har vidner på deres dyd.
Poul Martin Møller (1794–1838)

USA:

Akron, Ohio, 17. november 1968

På vej til et møde for reservetropper havde Ron Croghan og hans ven en usædvanlig og detaljeret UFO-observation. De var på vej sydpå ad den nordlige del af Akron Expressway og nærmede sig broen over hulvejen. Ron, passagereren, så objektet først og gjorde vennen opmærksom på det. De satte farten helt ned til skridtgang, og det samme gjorde en bil foran dem, hvori befandt sig en brandmand og en afdelings-brandchef, der også så fartøjet. UFOet var af en dunkel grå farve, og så stort som et „blimp" (lille luftskib). Det stod øst for dem, højst tre miles borte. Da det kom til syne, var det fodboldformet, og syntes at fare ud og ind af et helt tæt skylag, som på det tidspunkt af dagen lå i 800 ft. (240 m's) højde. Et bestemt sted syntes objektet at blive skive-formet og kuplet (nærmest som en hjælm fra 1. verdenskrig). Senere sammenlignede de UFOets flyvning med en paptallerken i storm.

Kilde: Goodyear UFO Society, Po. Box 9063, Akron, Ohio.

Saucer Scoop, feb. 69 /*woj.*

USA:

UFO bremser bil

En husmor, som ikke ønsker sit navn opgivet, havde en skræmmende oplevelse om morgenen den 10. marts 1969, da en lysstråle fra et uidentificeret, flyvende objekt forårsagede farttab på hendes bil fra 50 miles (80 km) i timen til mindre end 10 (16 km).

Mrs. „X" kørte mod øst fra Glenwood, Missouri, på hovedvej 202. Klokken var omkring 10,30 og hendes hund lå roligt på bagsædet. Pludselig opdagede Mrs. „X" en kraftig lysstråle forude på hovedvejen. Da hun kiggede efter, hvor den kom fra, så hun en koksgrå skive med en kuppel af samme farve i en højde, som hun bedømte til fra 1000 til 2000 fod (3–600 m). Den meget klare lysstråle kom fra objektets bund, snæver ved udspringet, men forneden næsten så bred som hovedvejen, som den var rettet mod.

Da Mrs. „X" kom indenfor strålen, sagtnede hendes vogn farten fra 50 miles i timen til omkring 8, men da den havde passeret strålen, begyndte den at arbejde normalt igen. Den unge kvinde så ikke op på objektet, da hun var bange og hendes eneste tanke var at komme ud af området. Hunden havde imens flyttet sig hen på forsædet, hvorefter den krøb sammen på gulvet i største ophidselse.

Mrs. „X" fortalte, at hendes øjne gjorde ondt i et par dage efter hændelsen, formodentligt ved at se på det skarpe lys. Hun blev interviewet af Robert Smulling fra Hamilton, Ill. Mr. Smulling, som sendte os denne rapport, er formand for Illinois APRO-afdeling.

Skylook, maj 1969 /*BK.*

CANADA:

Uidentificerede objekter set i British Columbia

Skønt Mrs. C. M. Karpowich bor i et område, der ligger lige under en meget anvendt luftkorridor, observerede hun og flere andre indbyggere fra Grindrod, B.C. et flyvende objekt den 22. november 1968, som var helt ukendt for dem alle.

Mrs. Karpowich fortalte, at hun var på vej hjem fra en bekendt, da hendes søn først opdagede et fodbold-formet objekt, der langsomt dalede ned 1 mile vest for Grindrod. Objektet blev beskrevet som en mørk masse med to firkantede lys, der blev tændt og slukket på en uregelmæssig måde. Mrs. Karpowich, hendes tre børn og Mrs. T. Anchikeski og hendes tre børn betragtede alle den mærkelige genstand i omkring fire til seks minutter, indtil den forsvandt bag en bakke en mile fra Karpowich's bolig. Da de kom hjem, fortalte Mrs. Karpowich, løb deres hund hen til dem med halen mellem benene og hængende ører; hun sagde, at det var højst usædvanligt, at hunden opførte sig sådan.

Hun rapporterede observationen til det canadiske politi's afdeling i Enderby, B. C. som så efter og underrettede om, at der ingen flyvemaskiner var i nærheden på det tidspunkt. Det var ikke sandsynligt, at der var mindre maskiner i området på grund af et stort lavthængende sky- og røgtæppe over Enderby og Grindrod.

Mrs. Karpowich og hendes børn var i stand til at levere tegninger af objektet, og hver af dem viste to rektangulære „vinduer" i midten af objektet. Den 12-årige Tom Karpowich mente, at disse lys var T-formede.

Flere andre usædvanlige observationer er rap-

porteret i B. C. i november og december, især omkring Grindrod. Det er interessant at bemærke, at UFO Research Institute i Pittsburgh, Pennsylvania, fornylig meddelte, at et UFO med „firkantede lys på den ydre kant" blev set den 30. december 1968 nær Houston, Pa. Tre mennesker betragtede dette objekt, da det passerede indenfor 100 yards fra deres biler. Mrs. P. J. Urich fra Calgary, Alta., forsynede os først med informationen om Grindrod-rapporten, og den satte os i stand til at få forbindelse med vidnerne.

CAPRO, jan.-feb. 1969 /BK.

AUSTRALIEN:

Arbejder i bil forfulgt af lille UFO

Den 28. april 1969 omkring kl. 5.30 kørte Mr. E. Hawthorn på vej til arbejde i sin bil. Daggryet var lige ved at bryde frem, men stjernerne kunne endnu ses på himlen. Pludselig ved siden af vejen i 8 fods højde kom en stor, meget klar og strålende skive, „der mest af alt lignede en stor fodbold" til syne og fulgtes med vognen. Mr. Hawthorn havde først set det store objekt på himlen og troede det var en meget stor stjerne. Det var rødligt, men meget lysende. Det syntes at komme farende ned til denne position „oppefra og fulgte efter mig", fortalte han. „Jeg blev rigtig bange og spekulerede på, hvad det var, da det pludseligt fór hen foran vognen og tværs over kørebanen foran mig. Jeg standsede hurtigt, og jeg er ikke bange for at indrømme, at jeg på dette tidspunkt var virkelig forskrækket og ikke vidste hvad jeg skulle gøre. Derefter steg det højere op og bevægede sig væk fra mig, stadig svævende, som om det betragtede mig. Jeg var ikke langt fra arbejdet og spekulerede først på, om jeg skulle fortsætte eller køre hjem, jeg var helt ude af det. Jeg besluttede, at den korteste vej ville være den bedste og fortsatte derfor på vejen til arbejdet. Genstanden, hvad det så var, fulgte stadig med langs kørebanen bagved træerne og det grønne, som kantede vejen. Jeg kom på arbejdet og mine kammerater kunne se, jeg gik helt ved siden af mig selv og sagde, jeg var så hvid som et lagen. De spurgte mig, hvad der var sket. Jeg fortalte dem, jeg var blevet forfulgt af en flyvende tallerken.

Først syntes de ikke at tro mig, men da de så min tilstand, spurgte de, hvor den var nu. Jeg fulgte dem over til den ene side af arealet, hvor jeg sidst havde set den, og der svævede den stadig af sted, men pludselig fór den bort mod Mount Lofty egnen. Flere af mændene så den og bevidnede dens flugt. Jeg tror omkring fem af dem. Jeg havde det ikke godt i maven efter den nervøse reaktion og til sidst, omkring kl. 10, måtte jeg gå hjem, sådan rystede jeg".

Da ovenstående tilfælde blev undersøgt af redaktøren og endnu en UFO-forsker, var manden stadig skræmt af det, han havde oplevet, men følte, at der ikke på nogen måde var gjort ham fortræd, bortset fra hans egen følelsesmæssige reaktion på den usædvanlige oplevelse. Han sagde, at han var lidt interesseret i UFO-sagen, men han havde aldrig gjort noget særligt ved det. Han havde aldrig drømt om at skulle være så uheldig eller heldig, hvordan man nu ser på det, selv at se noget.

Imidlertid udelukker objektets størrelse, at der var tale om en almindelig „tallerken", men det kunne have været en „telemeterskive" fra en tallerken på rekognoscering. Han sagde, at han ikke havde set noget stort objekt i nærheden, men det udelukker ikke, at der kan have været et, enten uden for hans synskreds bagude, eller for højt oppe til at han kunne se det. Man må nemlig også huske på hans ophidsede tilstand, som betød, at hans øjne var rettet mod det lille objekt, så at han ikke ville have tanke for et andet objekt på det tidspunkt.

I det mindste var han så heldig at have fem andre vidner til at bevise sin oplevelse, og dette er alene tilstrækkeligt til at fastslå, at det ikke var en slags hallucination eller en rent følelsesmæssig oplevelse, eller at det bare var Venus eller en anden planet eller stjerne. Den var for langt nede til det og manøvrerede på himlen på forskellig måde for at modbevise den sædvanlige officielle forklaring. Hans historie blev taget på bånd og vil blive brugt til videre reference og studium.

Panorama, maj-juni 1969 /BK.

SYDAFRIKA:

1. april 1969, kl. 17,30:

Et UFO blev set over mange dele af Natal og i Oranje-fristaten (Den sydafrikanske Republik). Aviserne havde mange omtaler af dette flyvende objekt, og vi har flere medlemmer af „Contact", som også så objektet. Det blev set ved højlys

dag kl. 17,30 i mange forskellige dele af landet med et meget lille tidsinterval. En beskrivelse af denne observation blev givet os af en pilot med mange flyvetimer bag sig.

Objektet syntes at være en massiv, strålende, sølvagtigt hvidglødende kugle med blåt center og utydeligt omrids. En sølvagtiv hale fulgte i dets kølvand, og det blev set i et sekund. Det forsvandt ind i en enlig strato-cumulus sky ca. 600 m over jorden. Anslået fart mellem 4.800–6.400 km i timen, og dets størrelse var 30 m i diameter. Senere informationer afslørede, at to afrikanere så objektet forlade skyen og forsvinde ind i den dal, der fører til Moshesh's Ford.

En anden rapport fra fristaten fra en farm ved Lindley meddeler, at objektet var cylindrisk og ca. 9 m langt, og det for over himlen, efterladende en sølvgrå hale. Pludselig over Nelson's Kop-området sås flammer fra den bageste del af objektet, og det blev opslugt af ilden.

Et andet syn i et helt andet område – Pietermaritzburg (nord for Durban, red.) – blev set af fire piger på elleve år og forstanderinden på det hjem, de boede på.

Objektet var massivt og uden lyd. En stor cirkulær skive med savtakkede kanter blev set, lyseblå af farve med en orange hale.

Endnu et syn i Durban blev beskrevet som „et massivt" lydløst objekt, der udsendte gnister rundt om fra skiven, og skiftede i farverne hvidt, rødt, blåt, gult og orange". Halen blev beskrevet som et røgspor.

I Melmeth, Zululand, sagde nogle afrikanere, at objektet brød ud i en sky af hvid røg og forsvandt i en tordnende eksplosion. Deres arbejdsgiver sagde, at eksplosionen var forfærdelig og så kraftig som ved en 25 lb. granat.

Skywatch, Durban, Sydafrika, august 1969 /BK.

FINLAND:

Turkis-grønne genstande

Den 17. marts 1969 var hr. Pesola sammen med sin veninde ved 20-tiden på vej fra Aanekoski, da de til venstre foran bilen bemærkede en rund skive, rundt regnet på størrelse med Månen. Nær skiven så de et cigarformet fænomen, som var ca. 5 gange så langt som skivens diameter. Genstandene var turkis-grønne og skinnede meget kraftigt. Da parret først bemærkede det, havde det ingen indflydelse på bilen, men da genstandene nærmede sig, begyndte motoren at sætte ud. Genstandene fløj bag vognen, over på den anden side; den landede omtrent, kom meget tæt på, og motoren satte atter ud. Genstandene fulgte bilen over en strækning på 45 km og forsvandt i en kurve bag skoven. Hr. Pesola bemærkede en meget høj (hylende) lyd under denne begivenhed. Da de ankom til deres vens hus i Pihtipudas fortalte denne, at der, lige før de kom, havde været meget usædvanlige forstyrrelser på TV. De blev endnu mere forbløffede, da hr. Liljeblad, (tilsyneladende) uden nogen fornuftig begrundelse, spurgte dem, om et UFO havde forfulgt dem.

Errki Erahonka, Finland, til UFO Chronicle, juni 1969 /IOKj.

BELGIEN:

Kæmpe-objekt ved Ostende

En nat i september 1968 ved 24-tiden så to vidner et lys komme lavt hen over sandet fra sydøst. Det var ovalt, blændende hvidt og så ud til at være meget stort. De fortalte, at det målte 50 centimeter i udstrakt arm (!)

Lyset havde en fast afgrænset form, og det dalede gradvist. Da det var i en højde på ca. 1000 meter, faldt det pludselig ned i havet.

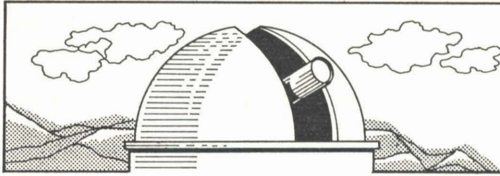
30 til 40 sekunder senere blev vidnerne overrasket over atter at se lyset på højde med havoverfladen. Det steg og forsvandt i retning mod England. Position: Klemskerke, 51⁰ 15' Nord, 3⁰ 3' Øst.

BUFOC, Zeebrugge
Isle of Wight UFO Invest. Soc. /IOKj.

KORT FOR HOVEDET

Passagerer i en bil, der den 24. oktober 1968 om aftenen kom kørende i retning mod Stanstead Abbotts, England, så en glødende, cigarformet genstand med 6 strålende lys på undersiden. Da de nåede Harlow ca. 10 minutter senere, forsvandt den.

Isle of Wight Invest. Soc., jan. 69 /IOKj.

ASTRONOMI OG RUMFART

Gravitations-bølger opdaget

Af Walter Sullivan.

New York Times News Service.

Detektorer 600 miles fra hinanden registrerer samtidigt, hvad man mener er gravitations-bølger, der rammer og passerer gennem Jorden. Hvis de observationer, der blev bekendtgjort den 14. juni 1969 af universitetet i Maryland, er fortolket korrekt, er et nyt kapitel i menneskets observation af universet begyndt.

Kort fortalt sætter udviklingen mennesket i stand til at betragte universet i et nyt perspektiv. Blandt andet kan det blive en hjælp til at afgøre, om universet er endeligt eller uendeligt, til at bestemme, hvilken af to rivaliserende gravitetsteorier, der er den korrekte og til at forklare, hvorfor 90 pct. af universet tilsyneladende „mangler".

Et indledende studium af gravitetsbølge-optagelser på universitetet i Maryland, foretaget af Dr. Joseph Weber, som konstruerede og udførte eksperimentet, har overbevist ham om, at der findes et ikke tidligere observeret fænomen, der udsender umådelige energimængder. Han mener, det er ret tæt efter astronomisk målestok. Hans detektorer må omordnes, før placeringen kan indkredses mere nøjagtigt. Imidlertid regner han med, det findes i det samme hovedområde af mælkevejen... Den antydede retning er bort fra galaksens urolige kærne.

En anden formodning er, at de observerede gravitationsbølger bevæger sig frem og tilbage gennem universet, som en eftervirkning af dets eksplosive fødsel (tilblivelse).

Opdagelsen af gravitations-bølger kunne hjælpe til at fuldende overensstemmelsen mellem adfærden hos naturens to langtrækkende kræfter: gravitet og elektromagnetisme. Dr. Albert Einstein ... forudsagde opdagelsen af gravitationsbølger analoge med elektromagnetiske bølger...

Gravitations-bølger ville blive udsendt fra et asymetrisk, roterende objekt, ligesom radiobølger kan frembringes af en svingende eller roterende elektrisk ladning. Men fysikere havde opgivet håbet om nogensinde at kunne observere gravitations-bølger, da de er så svage.

For 12 år siden begyndte Dr. Weber at udvikle et system af detektorer, skønt kalkulationer viste, at det kun kunne opdage bølger efter voldsomme omvæltninger, som f.eks. en supernova. Sådanne begivenheder finder i denne del af galaksen kun sted én gang i løbet af nogle århundreder. Men Webers detektorer registrerer, hvad der ser ud som gravitationschokbølger mindst en gang om ugen. De ses næsten dagligt, hvis man accepterer mindre udsving...

Gravitets-impulserne kan (blandt meget andet –red.) tilvejebringe forklaringen på beliggenheden af det „manglende stof" i universet. Bevægelsen af stjerner indenfor vor galakse viser, at de er under gravitations-indflydelse af 40 pct. mere stof, end vi kan registrere (Kan dette stof være planeter – i lighed med planeterne, der kredser om vor Sol? IOKj). Ydermere, hvis billedet af hele universet, udledt af Einsteins kalkulationer, er korrekt, mangler mere end 90 pct. af dets stof...

Naturen af og bestemmelsen med universet hviler på spørgsmålet om det manglende stof. Hvis man kan påvise det samlede materiale i universet, skulle dette vise, om det er endeligt eller uendeligt, og om det er bestemt til altid at ekspandere eller til at falde sammen.

Universets ekspansion synes at blive langsommere, men det er ikke klart, om det til sidst vil standse og falde sammen igen. Nogle kosmologer tror, at universet ingen begyndelse og ingen ende har, men svinger mellem perioder af udvidelse og sammenfalden.

The UFO Informer, juni 1969 /BK.

taget fra en raket har man opdaget et absorbtionsbånd. Det er lig det af adenine, som er en grundbestanddel af DNA og RNA. (RNA er et stof, der menes at have afgørende betydning for indlæring og hukommelse). Yderligere dechifrering af denne Rosette-sten behøves. /BK.

Hvad er det med Jupiter?

Dr. Helen Hogg.

Planeten Venus er den mest iøjnefaldende „stjerne" på aftenhimlen nu. Næste tirsdag vil den udgøre et smukt syn sammen med den nye tiltagende Måne, der kun er to dage gammel.

Når Venus går ned i vest, står den klare planet Jupiter op i øst i stjernebilledet Virgo (jomfruen). Venus vil forsvinde fra aftenhimlen mod slutningen af marts, men Jupiter kan ses i seks måneder.

Observationer med nye instrumenter har i de senere år forandret mange astronomiske ideer, inklusive dem, der vedrører planeten Jupiter. Tidligere blev den betragtet som et dybt nedfrosset himmellegeme uden mulighed for liv.

Der er imidlertid gjort flere betydningsfulde opdagelser. Nu tror Dr. S. I. Rasool fra Goddard instituttet for rumvidenskab, at Jupiter kan være nøglen til forståelse af solsystemets opståen og endog til selve udviklingen af liv. Han kalder den for solsystemets „Rosette-sten".

Skønt temperaturerne på toppen af skyerne er meget lave, omkring 180 grader f., kan man ikke længere tænke på Jupiter som komplet frossen. For andre målinger viser, at Jupiter udsender omkring fire gange så megen varmeenergi som den modtager fra solen.

Hvad er kilden til denne ekstra varme? Gravitations-sammentrækning er én formodning. Måske har Jupiter ikke nået sin endelige størrelse. Rasool beregner, at en sammentrækning på kun én millimeter pr. år ville frigive den observerede energi.

Opdagelsen af kraftige radio-udstrålinger fra Jupiter i 1954 var en stor overraskelse. Jupiter er den mest intense radiokilde på himlen efter solen. Videnskabsmænd søger at bestemme årsagen til denne energi, der modsvarer den, der opstår, når megatons-store brintbomber eksploderer med en fart af én pr. sekund.

Mest interessant er den kemiske sammensætning af Jupiters atmosfære.

Den er sammensat af de luftarter, som menes at spille en førende rolle i udviklingen af liv på Jorden. Disse er brint, metan, ammoniak og vanddamp. Det gult orangerøde i Jupiters „røde" plet ligner farven på sammensatte organiske molekyler. På et ultraviolet spektrum af Jupiter

Moder Jord sender signaler ud i rummet ligesom Jupiter

Af Thomas O'Toole.

Washington. – Man har fundet ud af, at Jorden udsender mystiske radiosignaler, som bliver endog mere mystiske på grund af deres lighed med de radiobølger, der udstråler fra planeten Jupiter.

Opfanget af en satellit, hvis antenner er højere end Empire State Building, markerede opdagelsen den første gang, videnskaben har fundet „sammenhængende" radiostøj produceret på Jorden af selve naturen.

„Da vi først hørte signalerne", sagde Dr. Robert G. Stone fra Goddard rumfartscenter, Greenbelt, Md. ved forårsmødet i den internationale union for radiovidenskab i mandags, „troede vi, vi var stødt på nogle transmissions-forstyrrelser fra en radiostation".

Men i de ni måneder, der er gået siden satellitten (Radio Astronomy Explorer) blev opsendt, har videnskabsmænd fundet ud af, at signalerne kommer fra et sted lige over sydpolen, hvor der ingen land er (og ingen radiostationer) i tusinder af miles omkreds.

Skønt de er spredte og kun kommer fra Jordens natside, sendes signalerne ud i rummet i et tæt bundt. De begynder pludseligt ved 40 megacycles og vokser i styrke ned til omkring 12 megacycles, hvor de er så meget som 60 decibel over *normal* baggrundsstøj.

„Vi ved ikke, hvad der forårsager dem", indrømmede Dr. Stone, „men de ligner de radiosignaler, vi får fra Jupiter. Dette tyder på, at de samme processer, der forårsager radiostøjen fra Jupiter også er aktive på Jorden".

Det er 14 år siden man opdagede, at Jupiter, den eneste planet foruden Jorden, der har et magnetisk felt, sendte tydelige radiobølger ud i rummet.

Disse radio-udsendelser svingede i størrelse og intensitet, men de stærkeste og mest vedvarende

er bemærkelsesværdigt lig med de lyde, der er opfanget fra Jorden af den omkredsende Radio Astronomy Explorer.

De kommer kun fra et område af Jupiter og de kan ikke høres hele tiden. Men når de strømmer ud i rummet, kommer de i hurtige impulser, begyndende ved en frekvens på 40 megacycles og stigende i styrke ned til 12 megacycles.

Hvad der forårsager disse radio-udsendelser på Jupiter har været genstand for intens debat.

Nogle videnskabsmænd tror, de er resultatet af voldsomme storme i den enorme planets atmosfære, hvor lyn afgiver elektriske ladninger til små dråber ammoniak og får dem til at udsende radiosignaler.

Andre tror, de kommer fra solare partikler, der rammer Jupiters ionosfære og får den til at udstråle radiobølger.

Hvad der nu er grunden, så antyder den kendsgerning, at Jordens radiostøj ligner Jupiters, kraftigt, at Jordens ionosfære og magnetiske felt også ligner Jupiters.

Dette betyder ikke, at Jupiter er en dublet af Jorden. Først og fremmest er den fem gange længere væk fra solen end Jorden og har en giftig atmosfære af ammoniak og metan.

Men opdagelsen af radiostøjen giver i det mindste nogen vægt til den ide, at Jupiter kan ligne Jorden, som den var for millioner af år siden – da atmosfæren kan have bestået af ammoniak og metan.

„The Washington Post" /BK.

Jordiske flyvende tallerkener

Et af de spørgsmål, der uvægerligt dukker op, når man holder foredrag om UFO-sagen, er: „Ja, men er der så ikke tale om fartøjer, der er konstrueret her på Jorden?".

Der går næppe et år, uden at aviserne beretter om „mystiske flyvende genstande" observeret forskellige steder i Sydamerika. Pludselig ser man dog disse observationer parret sammen med de også meget omtalte „nazistiske kolonier" i Sydamerika. At disse „kolonier" findes, er en kendsgerning, men at tro, at UFO-fænomenerne skyldes luftfartøjer opsendt fra disse tyske „kolonier", er sikkert urealistisk. Det er hævdet, at man under anden verdenskrig i Tyskland arbejdede med flyvemaskinetyper, der i nogen grad lignede de UFO-er, der i dag observeres verden over.

Disse forsøg er beskrevet i det tyske flyvetidsskrift „Der Flieger" ligesom de også er beskrevet af Rudolf Lusar i bogen: „Die deutsche Waffen und Geheimwaffen des 2. Weltkrieges und ihre Weiterentwicklung". Bogen udkom i 1956 på J. F. Lehmanns Verlag, München, og med speciel tilladelse citeres afsnittet om de tyske „Fliegende Scheiben":

FLYVENDE TALLERKENER

Flyvende tallerkener har siden året 1947 spøgt rundt om i verden, pludselig dukker de op hist og her, kommer tilsyne og forsvinder igen med indtil nu ukendte hastigheder med roterende flammer fra skivens rand, bliver iagttaget på radaranlæg, forfulgt af jagermaskiner, og alligevel er det til dato ikke lykkedes at identificere, at ramme eller nedskyde en sådan „flyvende tallerken".

Hele verden endogså fagfolk står overfor en tilsyneladende gåde eller et teknisk vidunder.

Kun langsomt dukker den sandhed frem, at tyske forskere og videnskabsmænd allerede under krigen har gjort de første skridt til disse „flyvende tallerkener" og har bygget og afprøvet sådanne usædvanlige luftfartøjer.

Efter bekræftende udsagn fra fagfolk og medarbejdere blev det første projekt ved navn „Fliegende Scheiben" påbegyndt i året 1944. Planerne til disse fartøjer stammer fra de tyske eksperter Schriever, Habermohl, Miethe og italieneren Bellonzo.

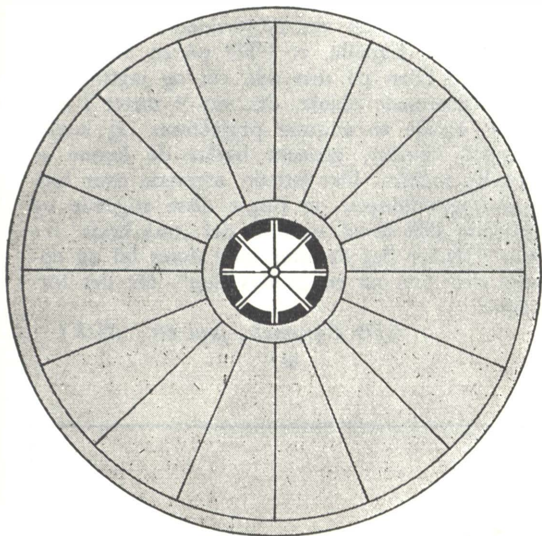
Habermohl og Schriever arbejdede med en stor bred ring med en art „flaps", der kunne indstilles til start eller horisontal flyvning. Denne ring drejede sig om en stillestående førerkabine.

Miethe udviklede en diskoslignende skive med en diameter på 42 meter. Denne var fosynet med indstillelige jetdyser.

Schriever og Habermohl, der arbejdede i Prag, startede den 14. februar 1945 med den første

„flyvende skive". Man nåede på 3 minutter en højde af 12.400 m og i horisontalflyvning en hastighed af 2.000 km/t. Man regnede med hastigheder på 4.000 km/t.

Omfangsrige forsøg og forskningsarbejder var nødvendige før færdiggørelsen forestod. På grund af de høje hastigheder og de overordentlig store varmepåvirkninger, måtte der findes særligt egnede materialer, der kunne modstå disse påvirkninger. Udviklingen, der har kostet millioner, var ved krigens afslutning ved at være tilendebragt, og de eksisterende modeller blev tilintetgjort. Dog er værkerne i Breslau, hvor Miethe har arbejdet, faldet i hænderne på Sovjetunionen, der har bragt alt materiel og alle fagfolk til Sibirien, hvor der med gunstigt resultat er blevet arbejdet videre på disse „flyvende tallerkener".

Schriever kom i rette tid ud af Prag. Habermohl derimod er antagelig i Sovjetunionen, da man savner enhver efterretning fra ham. Den tidligere tyske konstruktør Miethe befinder sig i USA og udvikler såvidt vides hos A. V. Roe Comp. sådanne „flyvende tallerkener" for USA og Canada.

Det amerikanske luftvåben har i de sidste år haft ordre til ikke at skyde på de „flyvende tallerkener", hvilket tyder på, at der også findes amerikanske „flyvende tallerkener", der ikke ønskes udsat for fare. De til nu iagttagne fartøjer bliver opgivet til diametre på 16, 42, 45 og 75 m og skulle nå op på hastigheder på 7.000 km/t (?).

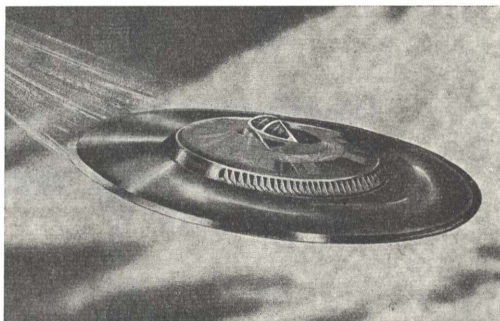
I Korea blev der allerede i 1952 med sikkerhed observeret „flyvende tallerkener", og iflg. pressemeddelelser blev disse fartøjer også observeret og meldt under NATO manøvrerne i Elsass i efteråret 1954.

Den kendsgerning, at de „flyvende tallerkener" eksisterer, kan ikke mere bestrides. At disse ting også sker idag, og det bliver især benægtet af USA, vækker til eftertanke, da USA øjensynlig endnu ikke er kommet langt nok i udviklingen og kan sætte Rusland overfor noget tilsvarende.

På længere sigt stræber man efter at påvise, at disse nye „flyvende tallerkener" er de normale flyvemaskiner langt overlegne, også nye turbojetdrevne maskiner, både hvad angår hastighed, flyveevne og manøvredygtighed, og sætter dermed disse noget i baggrunden.

Iflg. en melding fra slutningen af 1955 fra Washington vil det amerikanske luftvåben i løbet af kort tid afprøve flyvemaskinemodeller, der i udseende meget ligner vore forestillinger om „flyvende tallerkener". Donald Querles fra Department of the Air Force meddelte, at disse modeller er skiveformede og kunne starte lodret. De vil overflødiggøre kostbare startbaner".

Disse pressemeddelelser fra det amerikanske luftvåben om bygningen af sådanne „flyvende tallerkener" blev som regel ledsaget af en tegning af fartøjerne. Iflg. tegningen åbenbart et ret manøvredygtigt fartøj, der skulle fremstilles hos AVRON. Disse pressemeddelelser fortsatte indtil sidst i halvtredserne, hvor man gjorde klar til den store afsløring. Luftvåbnets „flyvende taller-

ken" viste sig så at være en slags luftpudefartøj senere kaldt „enmandstallerkenen".

På samme tid var englænderne allerede godt igang med deres „Howercraft" forsøg, og efter et par års forløb kom der igen pressemeddelelser fra USA om, at disse „tallerkenforsøg" efter at have kostet luftvåbnet en net sum nu var afsluttet.

Tilsyneladende er der tale om en fiasko i USA med denne forskning. De mere jordnære luftpudefartøjer af „Howercraft-typen" er flere steder med held udviklet til mange transportformål (bl. a. transport af passagerer, biler og andet gods over Kanalen mellem Frankrig og England), men disse fartøjer hæver sig ikke mere end et par meter i vejret, så de kan ikke være årsag til mange UFO-rapporter.

Fra Rusland kom der midt i tresserne meddelelser frem om projekteringen af et stort skiveformet passagerfly, der skulle have jetmotorer som fremdrift, men om dette er der ikke senere kommet bekræftelse, så heller ikke fra den side skal vi åbenbart med det første vente jordisk byggede flyvende tallerkener.

I de sidste 10 år har man i forskellige blade set fotos gengivet med en tekst, der fortæller, at der er tale om en franskbygget type flyvende tallerkener, beregnet bl. a. til observationsflyvning. Sidst fremkom billeder i bladet „Kommunalarbejderen" nr. 5, maj 1969 i forbindelse med en artikel om UFO'er. Skulle nogle af læserne kende oprindelsen til disse billeder, eller have yderligere oplysninger om „jordiske" flyvende tallerkener, hører redaktionen gerne fra dem.

Ole Henningsen

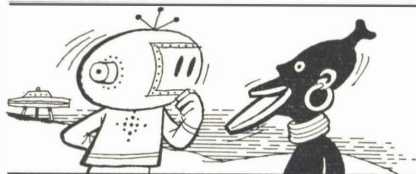
✳

KORT FOR HOVEDET

Den 22. april 69, ved 20,30-tiden så en familie fra Ottawa, Canada, et UFO på en mark. De standsede bilen på den øde vej og iagttog det tallerkenformede objekt, der var 9 meter i diameter, havde to enorme projektører og koøjeformede vinduer, gennem hvilke de kunne se rødt lys indefra. Det lettede, svævede over højspændingsledninger, og fulgte disse stigende og faldende. Det så ud, som om det „trak kraft" fra dem. UFO'et fløj derefter mod deres bil og oplyste den som på en „sollys dag", før det forsvandt.

UFO Chronicle, juni 69. /IOKj.

✳

RAPPORT HJØRNET

RAPPORTNYT

I august måned blev der registreret i alt 8 rapporter, og alle på nær een var fra 1969. Observationernes geografiske fordeling var: 2800 Lyngby, 3400 Hillerød, 4760 Vordingborg, 5310 Seden, 5634 Sandager, 5772 Kværndrup, 6000 Kolding og 6610 Skodborg. Tre af observationerne bliver nærmere beskrevet nedenfor.

Det er på Fyn, det foregår . . .

De tre rapporter, der fortjener nærmere omtale i denne måned, er alle fra Fyn, men der er dog nogen tid imellem observationerne. I alle tre tilfælde har objekterne været forholdsvis nær på.

Flyvende trekant

Den 18. april var frk. T. J. undervejs fra Odense til Kerteminde i bil, da hun så noget mærkeligt. Observatørens beretning lyder således: „Jeg var i bil på vej mod Kerteminde, og da jeg passerede Seden kl. 22,15, fik jeg i nordøstlig retning øje på et mærkeligt syn. Svævende ca. 15 grader over horisonten var en lysende trekant, eller rettere sagt tre lysende røde kugler, som dannede en trekant. Der var ingen synlig forbindelse mellem kuglerne. Jeg fortsatte ad landevejen, og da jeg nogle få minutter efter nåede til Dræby, stod jeg ud af bilen for bedre at kunne se fænomenet. Objektet, eller objekterne, hang tilsyneladende ubevægeligt ikke ret højt over jorden. Set fra Dræby var højden over horisonten 45 grader. De tre røde kugler pulserede skiftevis, og de var helt lydløse under hele observationen. Størrelsen på hver af kuglerne var som det halve af Månen, og den indbyrdes afstand var ca. tre kuglediametre. Efter jeg havde set på objektet et par minutter satte det sig pludselig i hurtig bevægelse og forsvandt stejlt opad. I løbet af blot fem sekunder var det ude af syne. Både lysenes pulseren og kuglernes indbyrdes afstand blev bibeholdt under denne manøvre", siger observatøren.

Denne observation er interessant, fordi den giver os mulighed for en afstands- og højdebedømmelse. Observatøren så først objektet fra Seden og kørte dernæst de 4–5 kilometer til Dræby, d.v.s. i retning nordøst, – altså direkte imod objektet. Højden var fra Seden 15 grader og fra Dræby 45 grader. En udregning viser, at såfremt objektet har været stationært hele tiden, hvad alt tyder på, må højden over jorden ikke have været over 1500 meter. Den mindste afstand mellem observatøren og objektet har så været lidt over 2100 meter.

Såvidt vides har rapportoptageren *ikke* haft observatøren med på observationsstedet til en nøjagtig vinkelmåling, hvilket selvsagt gør resultatet af beregningerne en smule usikker. Normalt overvurderer folk de lavere højder over horisonten, og har vinklen set fra Seden været 7½ grad i stedet for 15 grader, bliver den virkelige højde stort set halveret.

Idet vi har en afstandsbedømmelse har vi også mulighed for en udregning af objektets størrelse. Hver af kuglerne var som det halve af Månens diameter, hvilket vil sige ca. 3 mm i udstrakt arm. Størrelsen kan derfor anslås til knap 10 meter i diameter for hver af kuglerne eller 50 meter for hele trekanten. Disse størrelser vil stort set også blive halveret, hvis vinklen fra Seden blev halveret.

Alt i alt en interessant observation, men den kunne være blevet endnu bedre, hvis målingerne havde været helt nøjagtige.

Atter en lille kugle

Her er en observation, der sikkert ville få PhilipKlass til at komme frem med sine plasmateorier eller få Hynek til at udtale sig om metangas. Helt så simpel ser løsningen dog ikke ud til at være, hvis man lægger mærke til detaillerne.

Observationen fandt sted ved midnat natten mellem 20. og 21. juli på en gård nær Kværn-

drup på Fyn. Det var een af denne sommers mange dejlige aftener. Temperaturen var omkring 20 grader, det var letskyet og vindstille.

Da hr. T. P. er kommet ud af stuehuset og passerer et hushjørne, observerer han straks en lysende, rund genstand på størrelse med en tennisbold. Den befandt sig ti meter fra observatøren og var blot 25 cm over jorden. Fra kuglen kom et fosforlignende lys, og den blinkede med uregelmæssige mellemrum. T. P. blev stående stille et stykke tid og så på genstanden, hvorefter han gik ind i sin vogn for at sætte lys på. I det samme kom vennen O. P. til, og sammen betragtede de objektet i adskillige minutter. De gik ikke nærmere til objektet end fem meter. Pludselig blev lyset klart og konstant, hvorefter objektet steg lodret op i luften. I en højde af ca. 30 meter forsvandt det af syne.

Da kuglen svævede over jorden, befandt den sig knap to meter fra en død gris, som havde ligget der et par dage og desuden var der et elektrisk hegn i nærheden.

I det øjeblik objektet forsvandt af syne, gav det et knald i gårdejerens TV-apparat og lyset på gården forsvandt et kort øjeblik. Der var ingen spor at se efter kuglen.

Tre ser ellipseformet objekt

Tre unge mennesker fra Barløse havde følgende oplevelse den 7. august kl. 21,15:

Da observatøren sammen med vidnerne var på vej fra Barløse mod Barløse Tårup, så de et stærkt gult-lysende objekt holde stille i luften i omkring 50–55 graders højde og i skønsmæssig afstand ca. 3 km i sydvestlig retning.

Et kort øjeblik efter foretog objektet en hurtig nedadgående bevægelse skråt mod højre, og det syntes samtidig at komme nærmere.

Objektet stoppede op i den nu lavere højde ca. 1 km fra observatøren.

Det sås, at objektets omrids var tydeligt afgrænset, og at det havde form som angivet på skitsen. Udenom det egentlige objekt sås tydelig korona.

Mens objektet holdt stille, lyste ligesom en lygte (projektør?) øverst på det. Da det kort efter satte sig i meget langsom lodret nedadgående bevægelse, slukkedes lygten foroven, og i stedet tændtes en lygte på objektets underside.

Der konstateredes ingen ændringer i objektets lysstyrke eller -farve på noget tidspunkt.

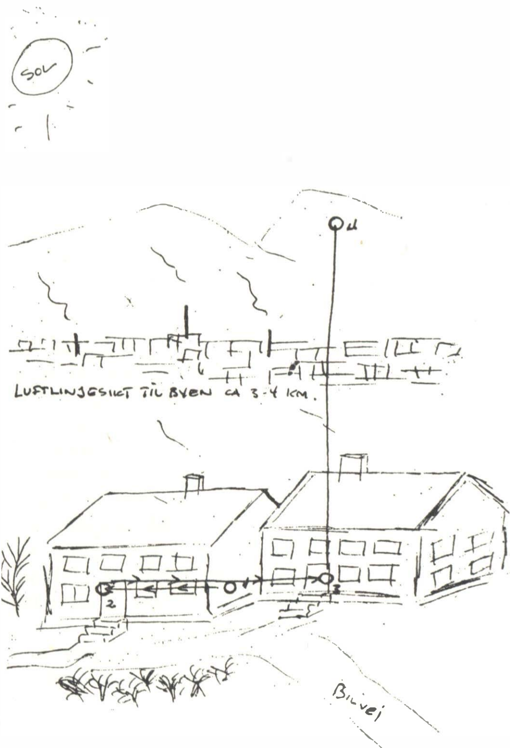
Fra objektets sidste stillestående position til det var dalet så langt ned, at det skjultes bag horisonten (huse og lille skov), gik ca. 2 minutter.

Observatøren og vidnerne kørte derefter ad en markvej i håb om at finde frem til landingsstedet, men vejen førte desværre ikke i den rigtige retning. I hvert fald så man ikke mere.

/ej

Atter en flyvende boble

Fra én af vore nordligste medarbejdere, Knut Rønning i Bodø, har vi fået følgende beretning: „Jeg kan fortelle deg, at jeg har sett en „boble" på ganske nært hold (60–70 meter). Jeg så ut av et kontorvindu i Forsvarets Fellessambands byg i Bodø, den samme bygg som jeg selv har kontor

Ovenstående skitse, som er tegnet af Knut Rønning, viser hvorledes „boblen" bevægede sig ved observationen den 10. april 1969, kl. 14,15. Observationstid: ca. 1 minut. – Ved pkt. 1 befandt objektet sig da Rønning fik øje på det, det fløj til pkt. 2 og derefter til pkt. 3 hvorfra det, med lidt større fart, skød til vejrs. Under sidste manøvre mistede Rønning objektet af syne, idet solreflekser i vinduet fratog ham udsynet.

i. Dato og tid for observationen var den 10. april kl. 14,15. Jeg fikk øye på noe, som jeg først trodde var en såpeboble, men som jeg ganske snart blev klar over måtte være noe helt andet, da den begynte å fly mot „vinden"", beretter Rønning. Videre hedder det, „at størrelsen var som en liten fotball, – i alle fall større end noen såpeboble jeg noengang har sett. Boblen var gjenomsiktig, men på overflaten var det allikevel som om noe roterte hele tiden og at det som roterte syntes å være mere melkehvitt enn selve „innmaten". Observatøren slutter med at fortælle „at boblen beveget seg frem og tillbake foran et dobbelhus for deretter at forsvinne lodrett opp i luften".

Sæbebobler fra rummet

CASTLE ROCK, TORSDAG (AP).

Omkring tolv indbyggere i byen Castle Rock i staten Colorado oplyser, at de har set en stor flyvende boble over byen. Samtlige øjenvidner karakteriseres som „troværdige vidner".

Den 42-årige forretningsmand Howard Ellis forklarede, at han så „boblen", der formodes at være et UFO (flyvende tallerken) svæve omkring 20 meter over byens retsbygning. I boblen kunne han se en halv snes lys „af samme farve som en bils forlygter". Genstanden var gennemsigtig, og der kom ingen lyd fra den.

Andre vidner forklarede ligeledes, at de så genstanden stå over byens retsbygning, før den pludselig skød i vejret og udsendte et par flammende kugler.

Direktøren for det lokale civilforsvar Morris Fleming har fortalt, at Ellis' blod vil blive undersøgt for at få fastslået, om der er „ukendte eller fremmede partikler i hans blod". Dette vil ske, fordi forretningsmanden var den person, der opholdt sig tættest ved den uidentificerede genstand.

B.T., foråret 1968.

Det bedste middel mod vrede er opsættelse.

Seneca (3 f. Kr.–65 e. Kr.)

*

Forsøg at gøre din pligt – så bli'r du snart klar over, hvad du er værd.

Goethe (1749–1832)

---

*

KORT FOR HOVEDET

Lederen i BUFORA Research Bulletin (25. jan. 69): Redaktøren Stephen Smith kommenterer Condon-rapporten med bl.a. denne udtalelse: „Der skal ikke gives nogen opmuntring; tvært imod skal de, der er interesseret i UFO-sagen, afskrækkes herfra". – En sådan henstilling er fuldstændig latterlig og falder næppe inden for det område, vi kan kalde oplyst videnskabelig udforskning af verden omkring os. UFO-rapporter eksisterer; det er der ingen, der vil nægte. UFO-rapporter er gådefulde; også hvis vi holder enhver snak om ikke-jordiske besøgende udenfor. Et af videnskabens formål er at finde frem til sandheden og at fjerne naturens gåder; derfor fordrer UFO-rapporter videnskabelig udforskning. – – Ved blot at frasortere 23 rapporter fra 1967 kunne BUFORA fremlægge en rapport over 202 tilfælde fra dette år; og rapporten ville da give sig ud for at støtte den opfattelse, at der ikke ligger noget bag UFO-rapporter overhovedet. (Så det er ikke svært at finde 59 rapporter, der ikke er UFO-rapporter). */IOKj.*

*

KORT FOR HOVEDET

Astronauten William Anders i interview med „Morgenbladet" Oslo 22 aug.:

Sp.: „Bliver astronauterne udstyret med selvmordspiller?"

Sv.: „Nej, hverken med piller eller nogen form for skydevåben".

Sp.: „Tror De på disse flyvende tallerkener?"

Sv.: „Det eneste jeg ved, er at der findes uidentificerede genstande, som ikke er identificerede!"

*

Hvad formår et menneske ikke, når sindet er løftet, og hvor lidet, når det er nedbøjet.

Johanne Louise Heiberg (1812–90)

*

Fartøjer opsluges i mystisk trekant

Da USA-undervandsbåden Scorpion sidste år forsvandt, begyndte mange amerikanske marineeksperter pany at beskæftige sig med tanken om en skibskirkegård i Atlanterhavet, kaldt Bermuda Trekanten.
Ivan T. Sanderson fortæller her om forbløffende opdagelser, han har gjort.

I Amerika er en slags legende groet op om et bestemt område i Det Nordatlantiske Ocean, kaldet Bermuda Trekanten.

Årsagen er, at i dette område er et stort antal skibe og fly forsvundet.

Og forsvundet sporløst. Ikke blot gået under eller kollideret.

Trekantens sider skal ifølge teorien omtrentlig gå fra Bermuda til Amerikas kyst ved Florida, tværs over til øen Puerto Rico i Caribien og tilbage til Bermuda.

Blandt de skibe, der er forsvundet, er en amerikansk tanker, et USA-flådefartøj, en britisk fregat, og skibe fra Sverige, Spanien og Italien.

Dertil kommer, at fem fly fra den amerikanske flåde sporløst er forsvundet i området.

Da kolleger og jeg begyndte at undersøge tabene af fly og skibe, fandt vi at området i virkeligheden ikke udgør en trekant.

Mens vi plottede de bortkomne fartøjer, opdagede vi, at området nærmere var som en rhombeformet boble – nærmest en oval – dækkende hjørnerne af den oprindelige trekant.

Mærkelige opdagelser

Efter denne opdagelse rejste spørgsmålet sig, hvorvidt denne underlige boble, som strækker sig fra 30 til 40 grader nord og fra 55 til 85 grader vest, var et enestående tilfælde.

Vi fandt frem til, at der var påstande om, at der skulle eksistere mindst endnu ét sådant område.

Det ligger ca. 250 miles syd for den japanske ø Honshu omkring den 140. længdegrad.

Vi begyndte at samle oplysninger om mistede skibe og savnede fly, der var forsvundet omkring positionen. Resultatet var forbløffende. Fly efter fly synes at være forsvundet her, og med foruroligende hyppighed.

Vi begyndte igen at plotte, og på trods af de sædvanligvis meget vage stedfæstelser – ikke så mærkeligt, når man tager i betragtning, at disse skibe og fly forsvandt sporløst og uden radiosignal – kom en anden rhombeformet boble for dagens lys.

Begge rhomber lå nøjagtigt mellem 30 og 40 grader nord og strakte sig også over ca. 30 grader fra øst til vest.

Forbløffende resultat

Middelhavet, hvor to undervandsbåde, en fransk og en fra Israel, forsvandt, har også form af en rhombeformet boble, beliggende mellem 30 og 40 grader nord, og dækker lige omkring 30 breddegrader fra venstre til højre. Så der havde vi tre på linje rundt om kloden – et eller andet – men hvad for noget? Når der på nordlige breddegrader er tre sådanne områder, kunne der så ikke være lignende på den sydlige halvkugle?

En efterfølgende udforskning gav forbløffende resultater.

Der viste sig at være tre nøjagtigt tilsvarende områder placeret under ækvator. De ligger ud for østkysten af Syd-Amerika, Syd-Afrika og Australien. Alle ligger nøjagtigt mellem 30 og 40 grader syd og er også ca. 30 grader i udstrækning.

Vi begyndte at kikke efter begrundelser for dette klare mønster. Ud af alle mulige, kendte fysiske faktorer, der kunne være årsag til dette mønster – temperatur, barometer-tryk, og frem for alt, geomagnetiske uregelmæssigheder, er der kun en, der passer, og det er en karakteristisk ocean-overfladestrøm.

Fem af de seks områder – Middelhavet er undtagelsen – ligger til højre eller øst for kontinenterne.

Alle ligger nøjagtigt i mærkelige områder, hvor varme overflade havstrømme løber bort fra de tropiske breddegrader mod koldere vandmasser i det tempererede område, der grænser op til det polare område, og polarområderne.

Da der er en vældig god videnskabelig forklaring på at disse varme havstrømme befinder sig netop hvor de gør, må alt mærkeligt og mystisk, der er fælles for dem, være et resultat af selve deres eksistens.

Bortkomsten af fly, skibe og undervandsbåde er ikke de eneste mærkelige hændelser, der er rapporteret fra de seks områder (Middelhavet denne gang includeret).

Blandt andre mærkværdigheder er vilde rapporter om poltergeist manifestationer, og et usædvanlig stort antal rapporter om uidentificerede flyvende objekter, eller flyvende tallerkener.

UFO'er rapporteret

Den meget store, almindelige interesse i Bermuda Trekanten blev startet af tallerken-entusiaster af to grunde.

For det første er en mængde UFO'er blevet rapporteret på himlen over området af pålidelige piloter, både militære og kommercielle.

For det andet har selv den mest fremtrædende ufolog en hemmelig ide om, at flyvende tallerkener er maskiner lavet af særdeles dygtige fyre, som bor et eller andet sted i universet, og kommer her af en eller anden grund.

På det grundlag påstod UFO-folk (en særlig kategori, red.) straks, at denne Bermuda Trekant var et særligt område, rumfolket havde udvalgt som en slags opsamlingsplads.

Jeg har en stærk følelse af, at det ikke er andet end sludder.

At fem af de seks områder befinder sig, hvor varme tropiske overflade vandmasser i en forholdsvis smal strøm løber ud i kolde områder, er af enorm betydning.

I disse områder er der ekstreme temperaturforandringer. Dette alene kunne give anledning til stor udbredelse af voldsomme marine- og flymæssige forstyrrelser – så kan man tænke sig mere sandsynlige områder for storme, forlis og undergange, ja selv magnetiske afvigelser?

Men, der bliver ét virkeligt mysterium tilbage. Fly og skibe er, som vi har understreget, forsvundet over hele verden.

Mange flere er imidlertid rapporteret bortkommet i disse seks områder end noget andet sted.

Hvad der er meget vigtigere er, at antallet af forsvundne er helt upropertionelt med registrerede forsvundne fra noget andet sted.

Stadig forbløffet

Det er den kendsgerning, der har forbløffet en mængde landes flådestyrker, maritime kommissioner, ja selv Lloyd's of London (Verdens største skibs-forsikringsselskab, red.).

Når et skib eller fly synker i havet, kommer der uvægerligt næsten altid *noget* op til overfladen igen.

En stor liner går ned, og det kan vare en måned, før så meget som en dækstol af træ når overfladen.

Et lille fly nødlander, og hele området er øjeblikkeligt dækket af en oliehinde – i løbet af en time dukker alle mulige stumper og stykker op på overfladen.

Forlisene er forskellige.

I vore seks mystiske områder *forsvinder* fly, skibe og undervandsbåde simpelthen sporløst.

Hvad mere er, radar- og radio-kontakt bliver afbrudt uhyggeligt pludseligt.

Luftvåben og flåde ved helt sikkert, at der er noget „forkert" ved dette, men de ved ikke mere om, hvad det er, end vi gør.

Hvad ved vi i virkeligheden om tyngdekrafts-elektromagnetiske og andre virkninger af en gigantisk strømhvirvel?

Hvad med stedbestemmelse af ikke bare vandmasserne, men også af andre elementer opløst deri?

Kan gravitations-afvigelser ikke tænkes at blive projiceret *odad* i sådanne områder og sætte kompassene ud af drift?

Dette er, som De måske vil bemærke, at komme temmelig langt ud. Indrømmet, men vil nogen venligst komme med en forklaring, eller bare et forslag til, hvor alle disse fly, skibe og undervandsbåde er forsvundet hen?

Reveille, 13.–19. marts 69 /WOJ.

STORT OFFENTLIGT UFO-MØDE

afholdes fredag den 14. november i VARTOV, Farvergade 27, store sal opgang 8, kl. 19,45, hvor major FRANK PEDERSEN taler om flyvende tallerkener.

Billetter a kr. 5,00 kan købes ved indgangen.

Bøger

Ved et rent tilfælde faldt jeg en dag over en bog hos en antikvarisk boglade, og titlen er: Beboede Verdener.

Bogen er skrevet af en kendt fransk astronom, Camille Flammarion, (1842–1925) i året 1862 under titlen: La Pluralité Mondes habites etc. Den udkom på dansk i 1867.

Flammarion begynder bogen med et citat af Lukretius: „Hele denne synlige verden, er ikke den eneste i naturen; vi må tro at der i andre egne af rummet gives andre jordkloder, andre væsener og andre mennesker".

Gennem hele det første kapitel omtaler forfatteren forskellige kilder, som er i relation til citatet af Lukretius, som er over 2000 år gammelt. Vedaerne, hinduernes gamle skrifter, drages frem. Disse skrifter indeholder læren om sjælevandring gennem legemer og tilværelser, fra klode til klode. Man kommer til tider, medens man læser bogen, uvægerligt til at tænke på George Adamski, for ordret lyder det bl. a.: „Sjælen går til den verden, som den tilhører ved sine gerninger". Faktisk ligner det Adamski har skrevet på mange punkter Flammarion's forfatterskab.

Bogen glider senere over i mere astronomiske betragtninger, og man kommer ind på rummets uendelighed, rummets evige pulserende skabelse og tilintetgørelse samt rummets beboelighed.

I andet afsnit behandles vort solsystem, og i tredie afsnit går forfatteren løs på væsernes udviklingslinie, og kommer ind på mikro- og makrokosmos samt omtale af højere verdener.

Bogen slutter med filosofiske betragtninger over universets samlede menneskehed.

Det var et tilfælde at jeg faldt over denne bog, men hvilket tilfælde. Jeg syntes at den er formidabel, og kan absolut anbefales alle, især Adamski-interesserede, at forsøge at erhverve sig bogen.

Af samme forfatter kan yderligere anbefales: Urania og Verdens Undergang. På dansk henholdsvis i 1890 og 1910.

Apropos gamle bøger, så er der netop udkommet et genoptryk af en gammel bog (1952) på Strubes Forlag: ATLANTIS, REALITET ELLER UTOPI? – skrevet af civilingeniør, cand. polyt. Marius Frandsen. Forfatteren beskæftigede sig hele sit liv med Atlantis-myten, og efter endeløse studier af sagn og legender, kom han til den overbevisning, at Atlantis *har* været en realitet, et ørige i Atlanterhavet, med en højt udviklet kultur og teknik, men som ved en gogantisk naturkatastrofe blev totalt udslettet på eet eneste døgn.

Bogen er i samme udstyr som Fortids gåder, fremtids virkelighed, og prisen er 16,75. Bogen kan bestilles ved at skrive til: *Strubes Forlag, Lille Triangel, 2100 København Ø.*

„Scientific Study of Unidentified Flying Objects" hedder det store længe ventede værk om UFO-gådens løsning. Det drejer sig om rapporten fra Colorado University, skrevet af dr. Edward U. Condon. Udgivelsen har fundet sted i lommebogsformat, men tykkelsen gør den alligevel ikke let at putte i lommen, da bogen er på 965 sider. Bogen er et orgie af rapport-analyser, opinionundersøgelser, fotos og kommentarer samt kritik af den allerede eksisterende UFO-litteratur.

Det er et værk som vi fremover her i UFO-NYT vil høre meget mere til, ligesom bogen „UFO's? Yes! – Where The Condon Committee Went Wrong", skrevet af R. Harkins og David Saunders. Begge bøger er tilgået redaktionen.

Willy Wegner.

Manglende tilslutning til bogudgivelsen

Det lykkedes desværre ikke at få tilstrækkelig mange abonnenter til billigbøgerne „Hvordan man får glæde af ESP" af Harold Sherman og „Hvad vi virkelig ved om flyvende tallerkener" af Otto Binder – selv om en del indsendere gav udtryk for stor interesse. Der indkom under 100 kuponer. Det er ikke tilstrækkeligt til, at forlaget kan påtage sig udgivelsen.

De indkomne kuponer er overdraget til UFO-NYT's redaktion, der vil opbevare dem. Såfremt det senere bliver muligt ad anden vej at udgive bøger om de to emner, vil forlaget lade indsenderne det vide gennem UFO-NYT.

Tak til de interesserede.

F. Løkkes Forlag.

At prale bringer måske nok ikke lykke, men ingen mand, som har fanget en stor fisk, går hjem ad en sidegade.

Anonymt

KONTAKTADRESSER I DANMARK

København og omegn.

2791 DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

2000 FREDERIKSBERG: Sejer Sejersen, Smallegade 30 D, 2000 F.
Steen Landsy, Jul. Valentinersvej 15,5, 2000 F.

2900 HELLERUP: Peter Alf Hansen, Lille Strandvej 6D, tlf. HE 775.

2770 KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

2770 KASTRUP: Flemming Jensen, Kastruplundsgade 70.

2770 KASTRUP: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35 tlf. (01) 51 11 41.

1313 KBH. K.: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

2200 KBH. N.: Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal.

2610 RØDOVRE: Lene Nielsen, Nørrekær 74.

2740 SKOVLUNDE: John Jacobsen, Lundebjerggårdsvej 302, tlf. (01) 91 41 92.

Sjælland og Lolland-Falster.

3460 BIRKERØD: Fru Kirsten Benn, Nørrevang 11, tlf. (01) 81 33 92.

2640 HEDEHUSENE: Sv. Larsen, Bakkevej 1, Fløng. tlf. (03) 16 19 17.

4621 GADSTRUP: Finn Nielsen, Ramsømagle by.

3400 HILLERØD: Wagn O. Jensen, Fredskovhellet 12, 2., tlf. (03) 26 57 06.

2970 HØRSHOLM: X.P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

4900 NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.

4700 NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

4200 SLAGELSE: Fru Gerda Ohrt, Schweizerplads 5,2.

4660 ST. HEDDINGE: Karl Hansen, „Kræmmergården", tlf. (03) 70 25 51.

2950 VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Marievej 16.

Jylland.

8230 ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

8000 ÅRHUS C: Frede Storgaard Sørensen, Bülowsgade 16, 2. sal t.v.

7000 FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

8500 GRENÅ: Guy Markus, Østergade 7, tlf. (06) 32 10 27.

8700 HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 2 77 11.

6000 KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenraavej 43, tlf. (055) 2 32 93.

8600 LINÅ pr. Silkeborg: Hanne og Poul Nielsen tlf. (06) 83 51 11, Mollerup 156.

9400 NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

8900 RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

8600 SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

6520 TOFTLUND: Tage Lau, Søndergade 21.

7600 STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.

6400 SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.

7700 THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

Fyn og øerne.

5000 ODENSE: Martin Thygesen, Møllervænget 12, tlf. (09) 12 14 84.

5574 RØRMOSEHUS: Jytte Pedersen, Vedtofte, tlf. Ørsted (09-45) 260.

5700 SVENDBORG: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal th., tlf. (09) 21 58 44.

NORGE

ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.

UFO-Bergen postbox 1155.

BODØ: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.

HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.

OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.

SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.

SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.

STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 – Tlf. 29 1 49, Stavanger.

SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.

TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.

TROMSØ: Tromsø UFO-forening, Fiskergt. 8, 9000 Tromsø.
Arnold Lockertsen, Glavær, Ringveien, 9000 Tromsø.

TØNSBERG: Knut Ljosland, Sv Lasken, 3170 Sem st., Tønsberg, tlf. 2 84 39.

SVERIGE

FORNÅSA: UFO-Motala, Fack 5, S 59033, Fornåsa.

En psykiaters syn på UFO-vidner!

Dr. Berthold Eric Schwarz, en fremragende psykiater, der har undersøgt snesevis af UFO-„observatører", har erklæret, at de IKKE er psykotiske, IKKE lider af hallucinationer, IKKE søger publicity. „Der er tværtimod flere, der af frygt for latterliggørelse har vanskeligt ved at aflægge erklæring om det, de har set".

Det er bemærkelsesværdigt, at dr. Schwarz og hans kolleger, blandt sindslidende patienter finder en total mangel på enhver form for sådanne „observationer". Derfor konkluderer dr. Schwarz: *„DISSE RAPPORTER ER HVERKEN BEVIDST ELLER UBEVIDST OPSPIND. – DET, DE FORTÆLLER DE SÅ, MENER DE VIRKELIG, DE SÅ!"*

„Southwest American", Arkansas, USA.
SAUCER SCOOP, feb. 1969 /IOKj.